39. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM Ára: 3,– Ft 1983. ÁPRILIS 7.

Ludas Matyi

E heti slágerünk:
„DOKTOR ÚR, DOKTOR ÚR, ITT BENT VALAMI FÁJ...”
(REVUNK OTT BENT A 8–9. OLDALON)

Szűr-Szabó József rajza

– Mi van veled?! Úgy nézel ki, mint az élet...

– Kiváncsiskodunk?... Kiváncsiskodunk?...

Leesik a húszfilléres

Egy magyar film nyomán szállóige lett, hogy az élet nem habos torta. Ha mégis az, akkor egyre drágább habos torta. Pláne, ha kávétejszínből verjük a habot! Mert tudvalevően a kávétejszín drágább lett, mivel nem alapcikk, a poharas tejszín viszont nem lett drágább, mert hogy az alapcikk. Szerencsére a nem kávétejszín nevű tejszín is szabadon önthető a kávéba, ami – egy ideje – szintén tartja az árát. Miután ármozgás nélkül nincs élet, mi mást tehetnék, minthogy egy-egy emelésben megkeresem az enyhítő körülményeket. A sütő- és tejipari nem-alapcikkek emelésében több ilyet is találtam.

Először is azt, hogy az alapcikkek biztosabb alapokon állnak, mint a nem alapcikkek, amelyek szabadárasak és élnek is a szabadsággal. Ez persze nem öröm, hiszen a túrósbatyu, a lekvárosbukta, meg az ízesített krémtúró, ha nem is alapcikk, nem tekinthető luxuscikknek sem. De – és itt a második enyhítő körülmény – a termékek nagyobb része mind-össze húsz fillérrel lett drágább. Ma, amikor már nyomják az ezrest és azt találgatjuk, hogy mire megjelenik, mennyi lesz a kékszakállú herceg ára – megnövelték a húszfilléres becsületét! Mert tessék elképzelni, ezek a húszfilléresek segítik egyensúlyban tartani a sütő- és tejipari vállalatok költségvetését. Igaz, ha a fogyasztónak sok-sok húszfillérese esik le, az nem fenékig tejfel (ami pedig ugyancsak nem lett drágább.)

Irodalmi hetilapunk egyik glosszairója épp alig egy hónappal a „tökéletes pékáruk" emelése előtt beszámolt arról, hogy a Hősök tere sarkán álló bódén feliratot látott, amely az ellen tiltakozott, hogy felemeljék a sajtospogi árát. Azóta már tudjuk: a sajtospogi nem lett drágább. A tepertős sem. Csak a vajaspogi, húsz fillérrel. Ami azonban fejtörést okoz: vajon honnan vette a bódéfirkáló már februárban azt, hogy éppen a sajtospogi van veszélyben?

Végül még egy enyhítő körülmény! Tavaly novemberben e hasábokon azon dohogtam, hogy több konzerv, jam és hűtőipari termék áremelését titokban hajtották végre. És hogy ezt azzal magyarázták, hogy ilyesmiről a vállalatok nem is kötelesek tájékoztatót kiadni a sajtó részére, mivel az emelés nem érinti a cikkcsoport egészét és az emelés nem számottevő. Amíg azonban tavaly ősszel az 1–4 forintos emelést nem tartották annyira számottevőnek, hogy közhírré tegyék, a mostaniról idejében közlemény jelent meg, még magyarázat is járt hozzá, pedig ezúttal az emelések túlnyomó többsége filléres. Talán éppen ezért – esik le nálam a húszfilléres –, de mindjárt vitába is szállok önmagammal: ha nem hozták volna nyilvánosságra, akkor ugye most azon hőbörögnék?

Földi Iván

Öreg hiba nem vén hiba

Hallom hajnalban a rádióban, hogy illuzionisták összejövetelét (kongresszusát?, vetélkedőjét?) rendezik, tartják valahol Budapesten. És rögtön megvilágosodik az elmém: ez hát a félhármas jelenség oka, magyarázata! Megfigyeltem ugyanis, hogy utcánkban, ahol a kilenc hónapja tartó útjavítás remélt végjátékaként már három hete feltörték a járdákat, minden délután fél háromkor megjelenik eg brigád, lapátra és hengerre kap, majd fél négy előtt néhány perccel eltávozik, maga mögött hagyván szorgos munkája eredményét: két-három méternyi új járdát. Rejtély, hol vannak fél háromig. Szintén rejtély, hogy miért rohannak oda mindennap egy órára, amiből fél óra a fel- és elvonulással telik el? Most már tudom: ezek az emberek nem lógósok, nem munkaidőben maszekolók, nem is a rossz munkaszervezés áldozatai. Ők kérem illuzionisták, akik bizonyára a nagy budapesti vetélkedőre készülődvén, azt a képzetet, érzetet, illúziót próbálják kelteni utcánk népében, hogy ott útépítés folyik.

Fűzöm máris a papírt az írógépbe, ebből kérem írunk egy cikket, cikkecskét, glosszácskát... Ám alig érek odáig, hogy járdafelbontás, a papír máris kókadni, hervadni, sárgulni kezd; az írógép köhög, prüszköl, összeakadnak a betűi. Ők tudják, hogy ezt a témát magára kicsit is adó szerző meg nem pendíti; valamire való gép le nem írja; igényes papír el nem tűri.

A hibák egy bizonyos idő után nálunk védett korba kerülnek, attól kezdve háborgatni, bántani, birizgálni nem illik, nem szabad. Csak amíg az embereknél 50–55 év kell a védettség eléréséhez, a hibáknál ehhez 15–20 év is elégséges. Hogy egy három hónapra tervezett útjavítás tíz hónapig tart; hogy koszosan mos a Patyolat; hogy harminc éve nem tudunk elég lakatot és fürdőkádat gyártani? Ezt legfeljebb csak megcsinálni szabad. De megírni? Nem elegáns...

Éppen tegnap olvastam egy falragaszon: „Ne rágja a ceruzáját! Fogalmazásait, beszédeit, újság- vagy egyéb cikkeit, privát dalszövegét, privát novelláját – ötletből vagy önállóan – megírom Ön helyett..."

Mi lenne, tűnődöm, ha fognám ezt az útjavítási témát, elvinném ehhez a vállalkozó kedvű maszekhoz, s iratnék belőle egy privát glosszát?

Nagyon kérem a tisztelt olvasót, félre ne értse szavaimat, nem akarom én bíráló szóval illetni a kisvállalkozó szellem túlburjánzását. Tudom én, hogy a magánvállalkozás is védett téma, hiszen olyan fiatalka még... Bántani csak a középkorút szabad. Emberben is, hibában is.

A glosszaíró miatyánkja: és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk a régóta vétkezőknek...

Radványi Barna

ÚJ ALTERNATÍVÁK

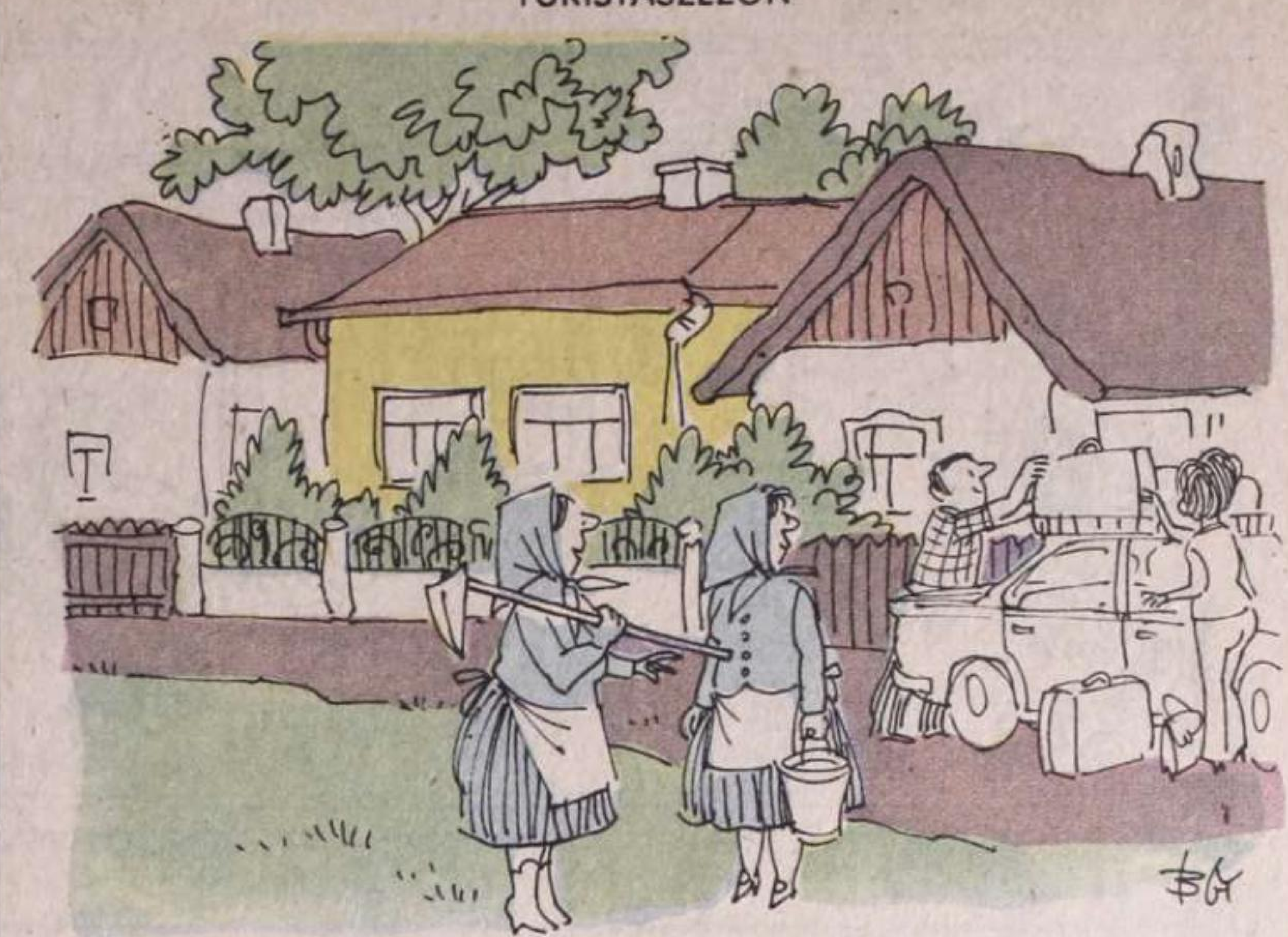
– Vágjuk össze a melót délelőtt, vagy csináljuk meg szépen a kisvállalkozásban?

SPORTÉLETÜNK TISZTASÁGA

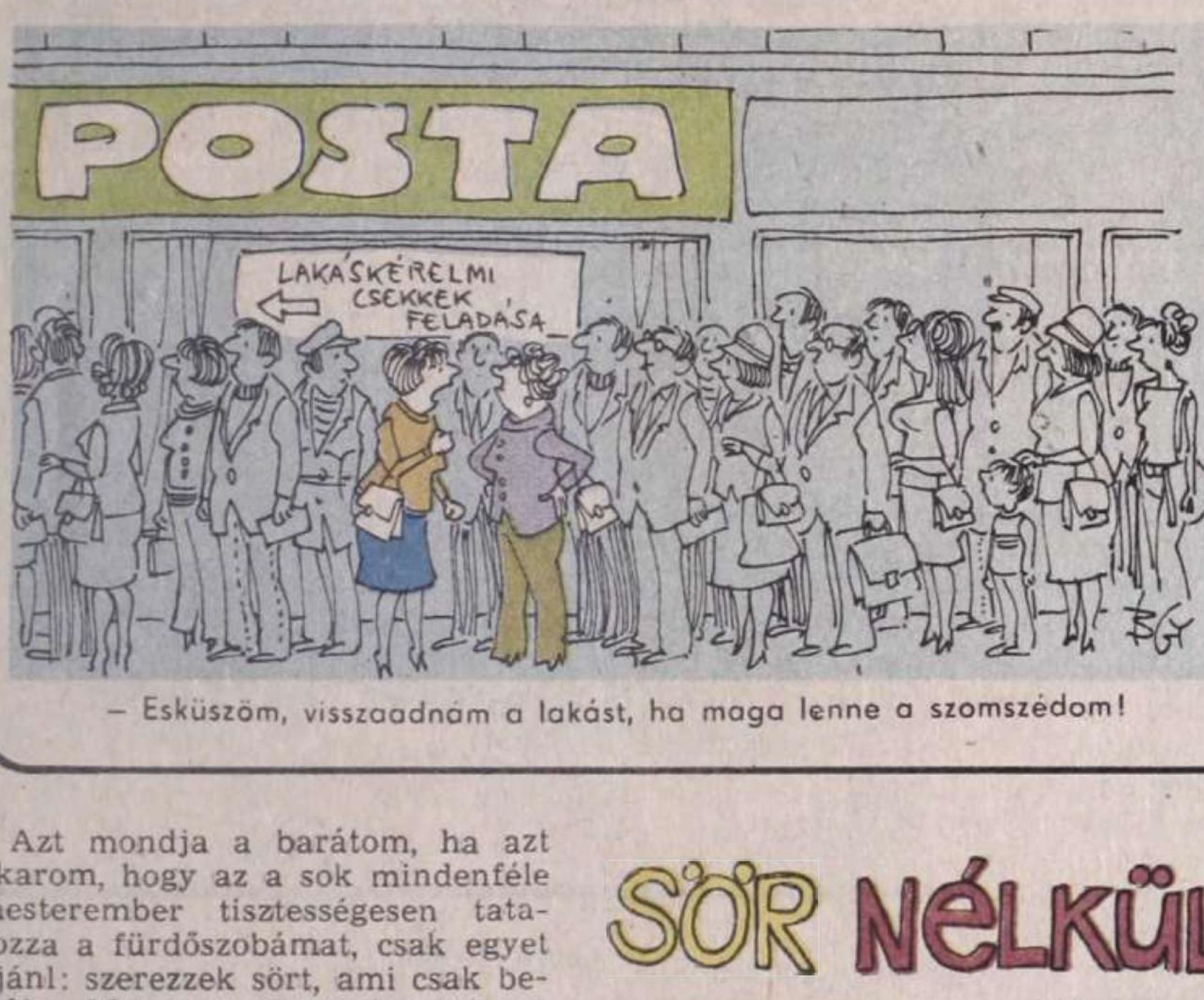
A HÉT TÉMÁI

TURISTASZEZON

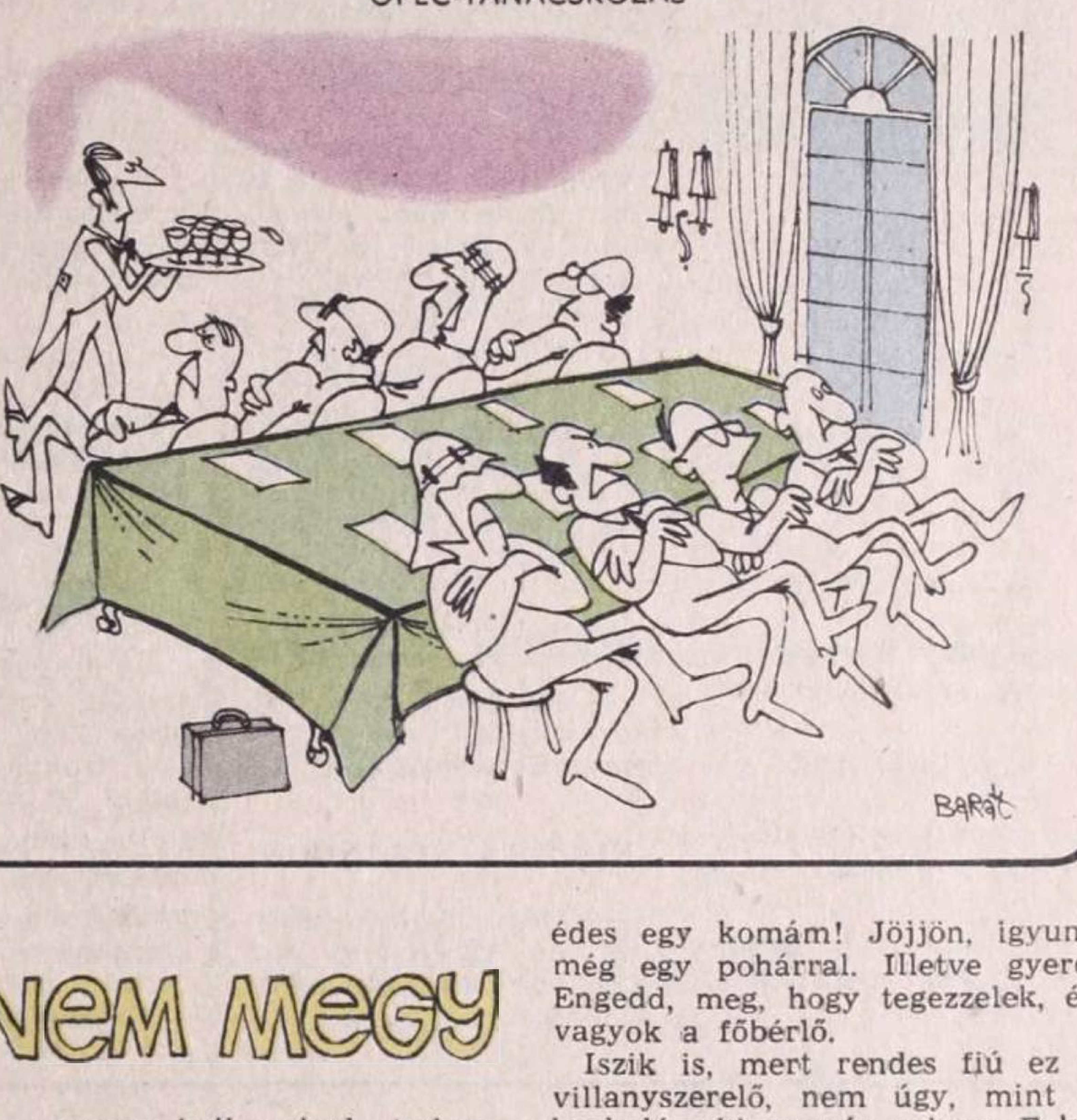
– Fiúgyerek, utazgasson! A nagyapja is látta az Isonzó völgyét, az apja meg a Don-kanyart...

SORÁLLÁS

– Esküszöm, visszaadnám a lakást, ha maga lenne a szomszédom!

OPEC-TANÁCSKOZÁS

SÖR NÉLKÜL NEM MEGY

Azt mondja a barátom, ha azt akarom, hogy az a sok mindenféle mesterember tisztességesen tatarozza a fürdőszobámat, csak egyet ajánl: szerezzek sört, ami csak belefér. Meg egy üveg konyak se árt. Anélkül nem megy...

Megfogadom, mert már hallottam olyasfélét, hogy a munka nálunk becsület és dicsőség dolga. Plusz sör.

Reggel nyolckor becsönget a burkoló. Nyújtja a kezét, én meg se szó, se beszéd, nyújtom neki a sört. Azt mondja, ő ilyen korán nem iszik.

Ez nekem nem tetszik. Mit játssza ez itt az üdvhadsereget? Nyilván nem akar dolgozni.

— Kedves... izé... szaktárs... mester... főnököm, azért egy üveg nem árthat... — nógatom. No így aztán beleegyezik.

Egy óra múlva odanézek, mire jutott. Éppen csak néhány ócska csempét piszkált le a falról. Ahá, itt meg kell olajozni a dolgokat.

— Mit szólna, ha leöblítenénk még egyet? — kérdem.

— Hát, ha úgy gondolja a bérlő úr.

Megisszuk.

Közben megérkezik a vízvezeték-szerelő. Mindjárt neki akar látni, de persze én tudom, hogy sör nélkül nem megy. Elő két üveg sört. Töltök neki is, a burkolónak is, meg magamnak is, mert ezek rátarti emberek. Nem isznak, ha a gazda nem tart velük. És ha nem isznak, akkor persze nem is dolgoznak.

Azt mondja a vizes, hogy hideg ez a sör.

Értek én a szóból, ennek tüzesebb kell. Elő a konyakot, kinek-kinek egy kupicával.

Éppen elraknám a butéliát, beállít a villanyszerelő. Neki az a dolga, hogy a bojlert bekösse, kikösse, meg felkösse, tudomisén.

Hát hogy jobb kedve legyen a bojlerkötözéshez, töltök neki is sört, meg konyakot.

Igen ám, de azt mondja, ökör iszik magában. Ez én vagyok. Vagyis, akinek inni kell vele. Ezen ne múljék, fő, hogy menjen a munka.

Jön a burkoló, hogy kevés a csempe, kéne még egy dobozzal.

Jóember, gondolom magamban, nem csempe kell neked, tudom, hanem a söröcske. Nosza egy üveggel. Neki is, nekem is. Meg rá a konyakot nyomatéknak.

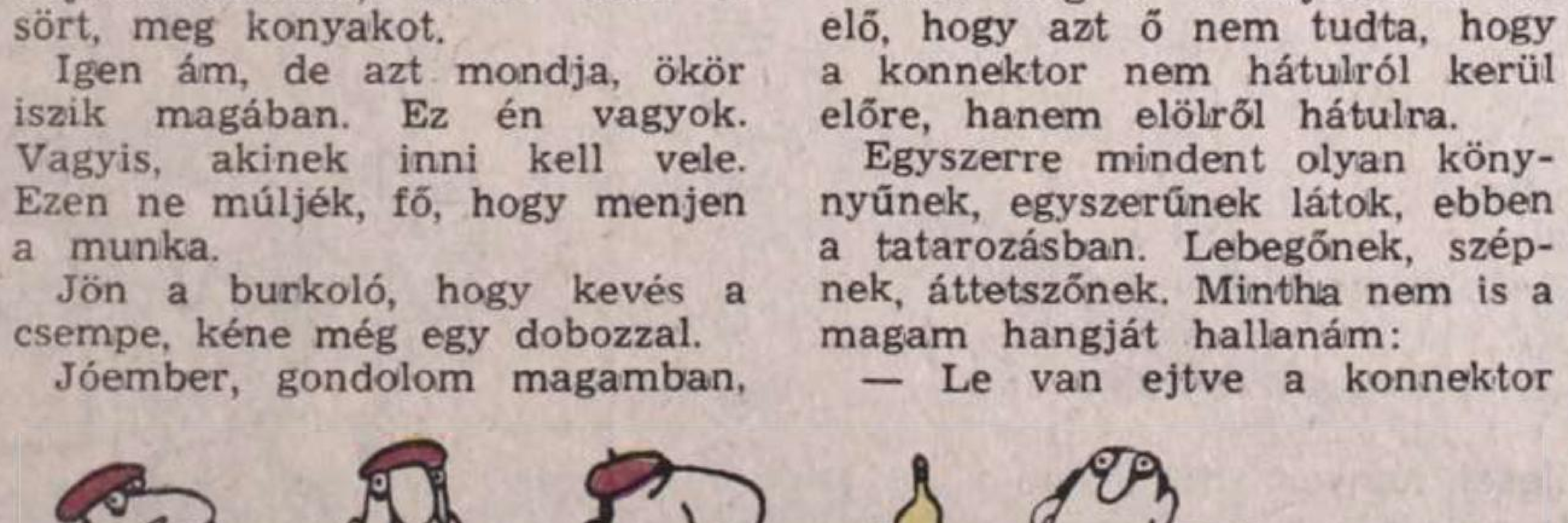
A vízszerelő is kesereg, hogy nem jó ez a háromnegyedes szelep, mert ide egy háromnyolcados szelep kell. Így nem tudja megcsinálni.

Nem-e?! Már töltöm is. A sört, meg a konyakot. Csak úgy szelep nélkül.

Most meg a villanyszerelő áll elő, hogy azt ő nem tudta, hogy a konnektor nem hátulról kerül előre, hanem elölről hátulra.

Egyszerre mindent olyan könnyűnek, egyszerűnek látok, ebben a tatarozásban. Lebegőnek, szépnek, áttetszőnek. Mintha nem is a magam hangját hallanám:

— Le van ejtve a konnektor édes egy komám! Jöjjön, igyunk még egy pohárral. Illetve gyere! Engedd, meg, hogy tegezzelek, én vagyok a főbérlő.

Iszik is, mert rendes fiú ez a villanyszerelő, nem úgy, mint a burkoló, aki gyanús nekem. Folyvást csak a csempével vacakol, ahelyett, hogy inna.

— Hallod-e barátom, miféle burkoló vagy te?! Hagyd a fenébe azt a nyavalyás burkolást. Vagy restellsz velem inni? Lenézel, mert én nem tudok burkolni?

— De kedves bérlő úr, ezt a munkát be kell fejezni...

— Lári-fári. Tudom, hogy titeket csak a pia érdekel. Te is gyere ide, drága haverom, ki is vagy te? Ja, a vízszerelő? Miért nem sörszerelő vagy, hallod-e? Fütyülök a bojlerra, igyatok az egészségemre!

Most már együtt üldögélünk a cementes zsákokon. Fogy szépen a sör, meg a konyak. Dalolunk is egy sort csak úgy finoman, torkunkszakadtából, egymás vállát átölelve.

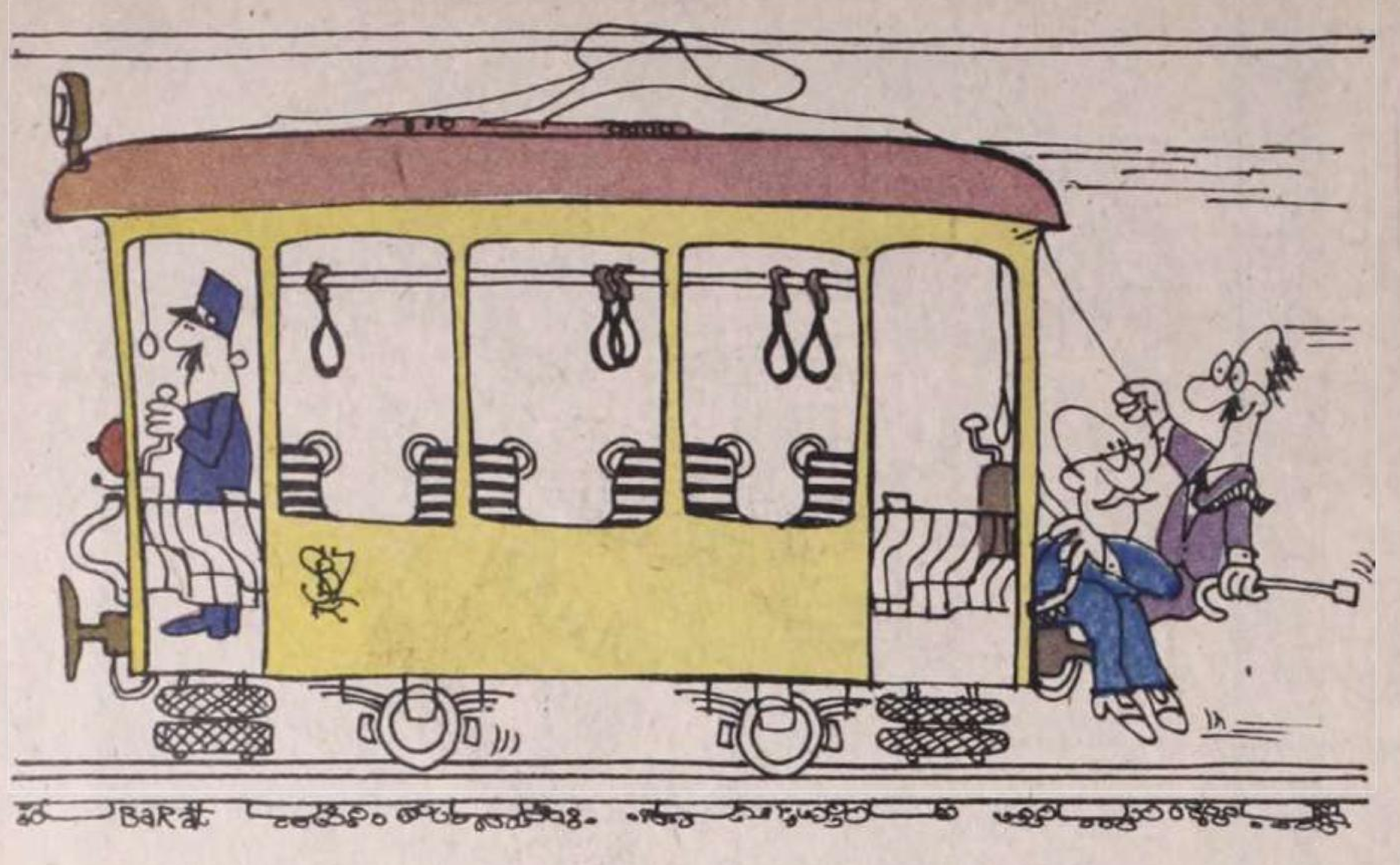
Ekkor belép a feleségem. Illetve kettő. Merthogy két feje van és négy szeme. Azokkal rámmered.

— Mi megy itt?

— Itt? Ez kérlek szépen, ha nem tudnád... tara-tattaratatatar-ozás... Mit csodálkozol. Tudhatnád, hogy sör nélkül nem megy...

Novobáczky Sándor

ISMÉT KÖZLEKEDIK A NOSZTALGIA-VILLAMOS

A FEJLŐDÉS ÚTJA

SZILÁNKOK

HA EZ ÍGY MEGY TOVÁBB

— Anyu, iskolai kirándulásra kell bevinni holnap pénzt.
— Mennyit?
— 30 000 forintot. New Yorkba megyünk.

MAZOCHISTA

— *A házasságunk boldogtalan, csak jó sokáig tartson . . .*

ITALBOLTBAN

— Fogadjunk egy nagyfröccsig tartó barátságot!

REKLAMÁCIÓ

— *Tegnap vettem önöknél ezt a masinát. Hogy az a . . .*
— *Pardon, káromkodás a Szent István körúti fiókunkban.*

BONYOLULT LÉLEK

— Nem tudja, hogyan juthatnék el a szomszéd utcába kerülőúton?

MEGOLDÁS

— *A nászéjszakánkon berúgtam. Ennek ötven éve. Azóta nem józanodom ki. Veled csak így viselhető el az élet.*

ALAP

— A mi barátságunknak megvan az alapja. Az iskolában is egymás mellett ültünk, meg a börtönben is.

SZÍNHÁZI PROBLÉMA

— *Ha nincs taps, akkor milyen sorrendben menjünk meghajolni?*

NUDISTA STRANDON

— Megmondom őszintén, én szégyellem magam, de sajnálok pénzt kiadni fürdőruhára.

KARAKTER

— *Én nem fogyasztom magam. Megvárom, amíg a kövér férfi lesz a divat.*

HUMANISTA

Humanista az, aki bár a földszinten lakik, mégis éjjel-nappal sürgeti a felvonójavítást.

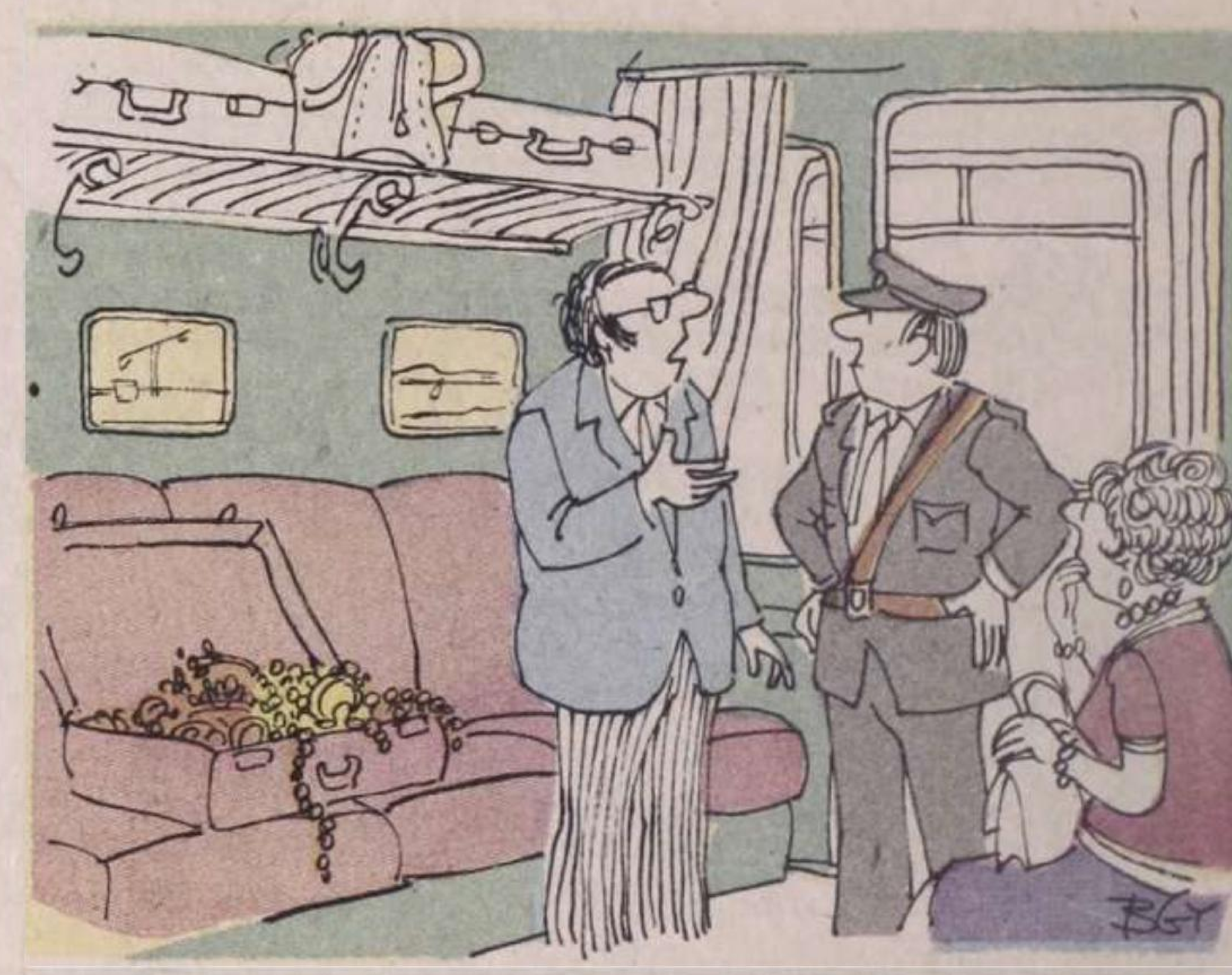
MŰVELTSÉG

Ma az általános műveltséghez körülbelül kétszáz évnyi tanulóidő kellene.

BÜSZKESÉG

— Tizennégy éve törzsvendég vagyok ebben a presszóban. Már fel sem kell adnom a megrendelést, a pincér pontosan tudja, milyen az a kávé, milyen az a sütemény, amivel a legjobban bosszanthat.

Galambos Szilveszter

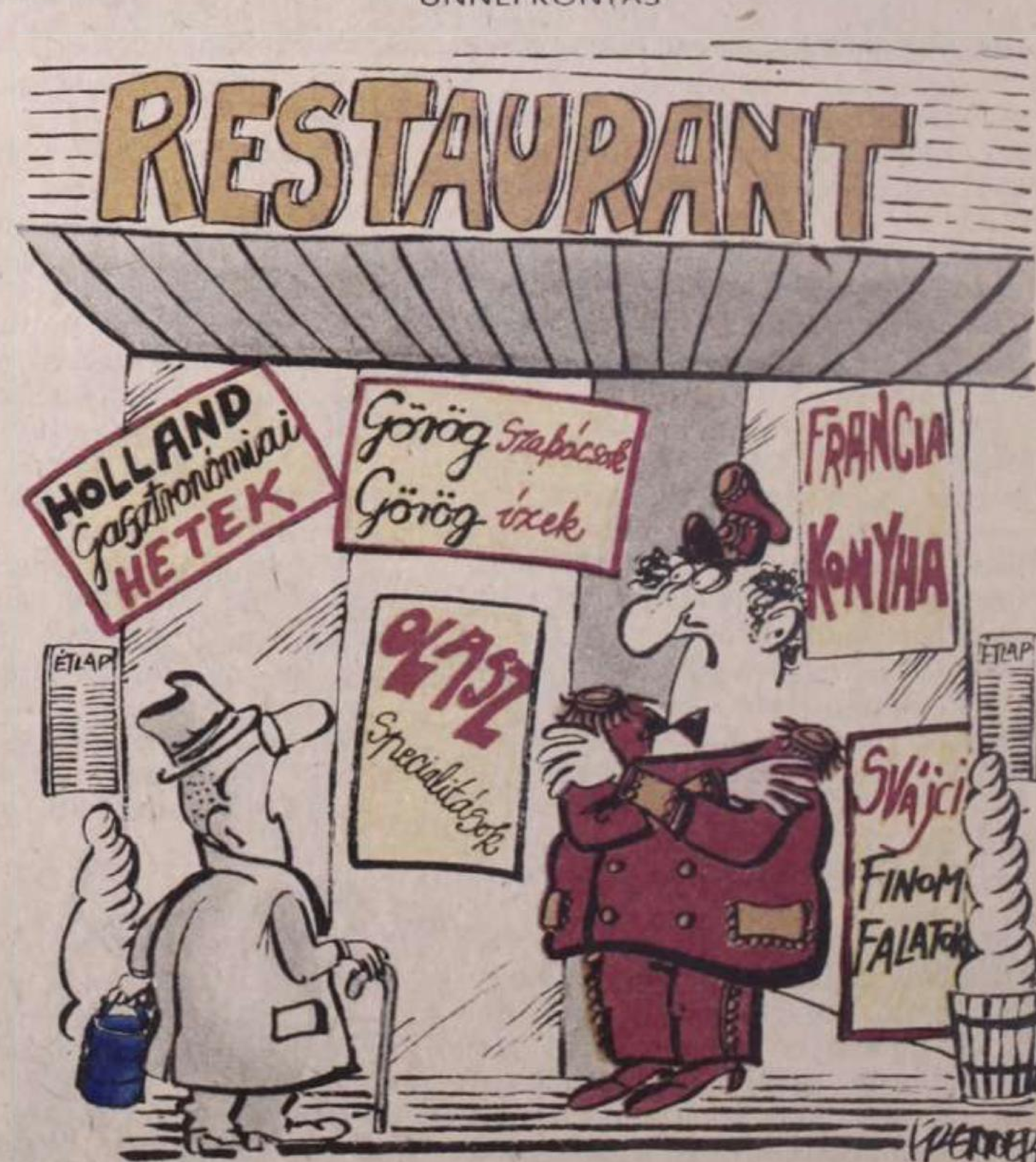
— Még nem hallott olyat, hogy valaki a Bizományinak hoz két kiló aranyat?!

ELSŐ MAGYARORSZÁGI BENYOMÁSOK

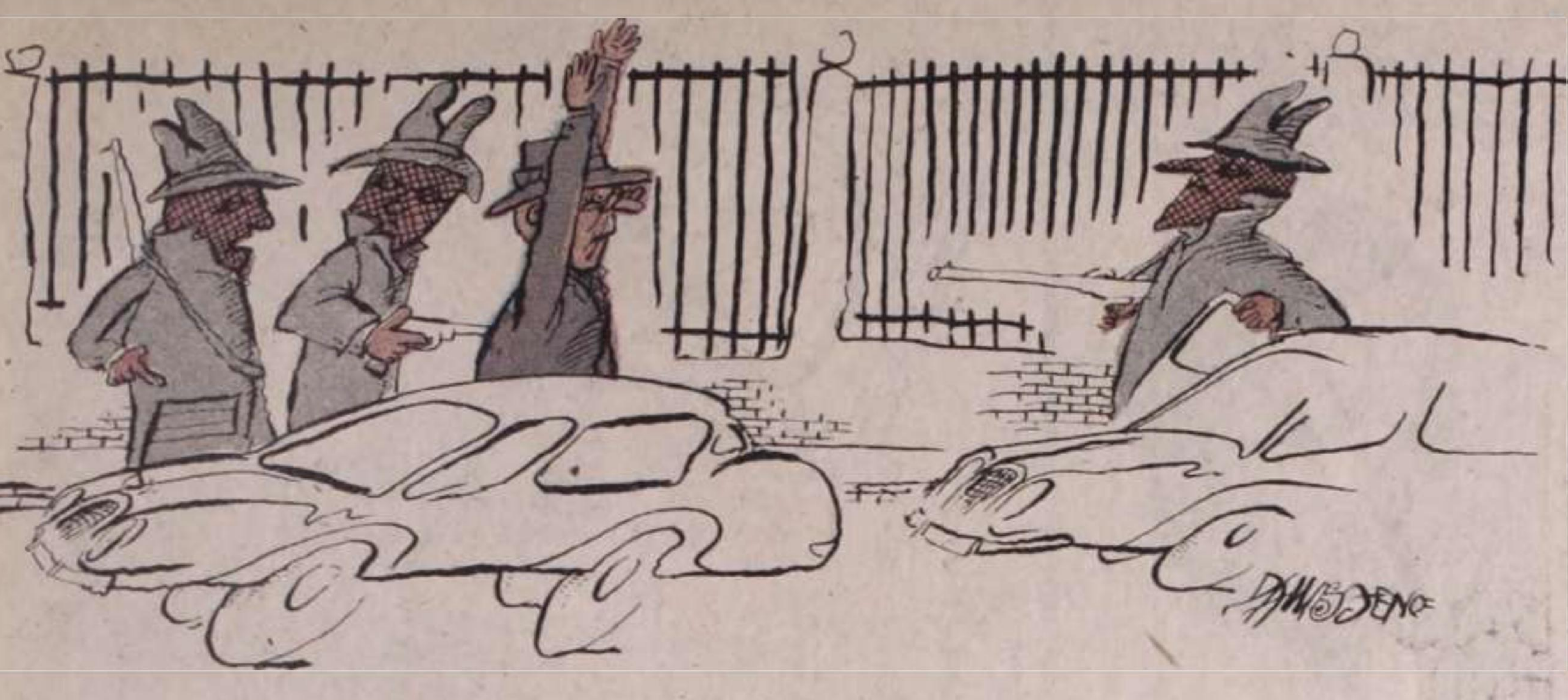
— Nagyon olcsón sikerült egy aranygyűrűt vennem!

ÜNNEPRONTÁS

— Tessék mondani, nyugdíjas menüt lehet kapni?

MAGYAR EMBERRABLÓK

– Csak annyi váltságdíjat kérjünk, amennyit ellopott a vállalatától...

NAGY CSATA ELŐTT

A dolog úgy kezdődött, hogy 1552-ben, az őszi idényben, Eger vára alatt, a török seregek öltözőjében — közvetlenül a meccs előtt — megjelent egy gyaur. Jumurdzsák, a csapat tanácsadója fogadta, de mivel a jövevény ragaszkodott a minimum négyszemközti megbeszéléshez, egyenesen a csapatkapitány, Szulejmán II. elé vezette.

— Allah növessze nagyra a szakálladat — kezdte az idegen, amiből Szulejmán II. rögtön rájött arra, hogy nem egy hajnövesztő szerrel házaló ügynökkel van dolga. — Szeretném, ha a mai mérkőzést a Dobó SC nyerné meg — mondotta a gyaur, és jelentőségteljesen a tarsolyára csapott.

Mivel sportemberek voltak, félszavakból is értették egymást, így aztán megbeszélték, hogy az ütközetet a törökök fogják elveszíteni, és a gyaur rögtön le is perkálta a kialkudott összeget. Amely még a nyereményilleték levonása után is jelentős summa volt.

— Nem lesz ez gyanús, hogy az egriek győznek? — aggodalmaskodott Jumurdzsák —, többszörös túlerőben vagyunk!

— Ugyan, ki fog idefigyelni egy ilyen másodikligás meccsre! — nyugtatta meg a gyaur.

— És ha kapunk egy ellenőrzést?

— Ezt is elintéztem — közölte a pénzes ember —, már járt itt egy ellenőr padisah a szepesi területekről, de őt beküldtem a háremedbe, hogy a meccs alatt ott egyérintőzzön.

— És a Dózsa sem tudja meg?

— Nyugodj meg, nagy jó uram, ők tudják meg legutoljára.

— És a Dobóék is tudnak a dologról?

— Természetesen, majd a csatáruk egy kicsit villogni fog!

— Hogy is hívják a magyarok középcsatárát? — érdeklődött Szulejmán II.

— Bornemissza.

— Milyen találó név egy magyar csatárnak — jegyezte meg Jumurdzsák igen sportszerűtlenül.

— Sőt az egriek még a látszat kedvéért a nőket is bevetik a csatába — közölte az idegen.

— Igen, a magyarok soha nem idegenkedtek a kisasszonyfocitól — élcelődött a törökök kapitánya.

— Hát tizenegyes lesz-e?

— Az nem, mert gyanús lenne, de lesz néhány közeli szabadrúgás.

— Jó, majd az eunuchokat állítom a sorfalba — morfondírozott a technikai tanácsadó.

— Bár nem szoktam a pénzemért beleszólni a csapatok taktikájába, de szerintem az eunuchok nem jók a sorfalba, mert nekik nincs mit veszteniük.

— Igaza van a gyaur sporttársnak — szólalt meg Szulejmán II. —, majd a karikalábú lovasokat állítjuk a sorfalba. Csak azt mondja meg a Dobóéknak, hogy hagyják abba azt az idétlen módszert, hogy levest zúdítanak a támadóinkra. Az embereimnek már tele van a bugyogójuk a langyos tarhonyalevessel.

A jövevény még felajánlotta, hogy esetleg az egriek tehetnek a levesbe néhány Maggi ízesítőkockát, de ezt a végén elvetették, ugyanis a Szövetség határozottan ellenezte a sportrendezvények reklámcélra való felhasználását.

— Akkor sajnos nem használhatjuk a vadonatúj faltörő kosainkat sem — sajnálkozott Jumurdzsák, pedig a csapat most kapta meg a príma ADIDAS faltörő kosokat.

— Végül még abban is megállapodtak, hogy a török csatároktól elszedik az éles szablyákat, és az üzemi étkezde késeivel szerelik fel őket. Szóval minden technikai részletet pontosan megbeszéltek, csak azt bízták a véletlenre, hogy az első félidőben melyik csapat fog a nappal szemben játszani.

— Öröm volt magával dolgozni — mondotta Szulejmán II. a búcsúzáskor a gyaurnak. — Maguk aztán értenek a bundához! Szinte alig akarom elhinni, hogy alig négyszáz év múlva maguk fognak hozzánk járni Konstantinápolyba bundáért.

Trunkó Barnabás

GYORSAN VÁLTOZÓ VILÁG

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mondja, Kovács úr, miért jár az új kocsijával folyton a kórház környékén?

— Maga is azt tenné, aranyos szomszéd, ha először ülne a volán mögött...

– Húszévi munkám eredménye, habkönnyű gombócok.

Cáfolat:

NEM FELEL MEG A VALÓSÁGNAK, HOGY AZ ATOMSOROMPÓT IS A MÁV KEZELÉSÉBE ADJÁK!

A Bombanő meg a közvélemény

Nem mondom, kicsit sokat váratott magára, de végre valahára itt van. Hát persze, hogy Róla beszélek, a Bombanőről, akit az új sikerfilmben Bo Derek domborít, de még hogyan! Híre jóval megelőzte a jöttét: a magyar sajtó szóban és képben nem tétlenkedett. Kiváltképp Bo Derek fotói csigázták fel a várakozásunkat, pedig már csak egy-két apró finomabb részlet hiányzott lénye eleddig elénk tárt összképéből.

De ha már itt van, mi nem érjük be annyival, amennyire odakint taksálták. A film eredeti angol címe Ten, magyar nyersfordításban Tíz. A film férfi főszereplője ugyanis minőségileg osztályozza az útjába kerülő nőket egytől tízig — nullamegoldás nála nem létezik —, s ezideig egyedül a Bo Derek által alakított nő nyerte el tőle, a bűvös tízes határt is átszakítva, a maximális tizenegyest.

Node, a hazai címfordítók úgy gondolhatták, mi az a tízes vagy akár tizenegyes, az is egy összeg ma már? Bombanő, az igen, az teli van feszültséggel.

A mi közönségünk azonban tud számolni, ezért röp-közvéleménykutatás formájában megérdeklődtem, hogy reálisnak tartja-e a Bo-megszemélyesítette tízes-tizenegyes kalkulust. Íme néhány a figyelemreméltóbb válaszok közül.

Ebadta serdülő (csak az iskolát kerüli, a lényeget nem): Én ugyan matekből masszív egyesre állok, de ezt a csajt nem adnám két ötösért.

Ámor (szexuál-Pszichés állapotban): Minden tisztességes lőlapon a tízes abszolút telitalálatnak számít. Aki ennél többre tör, könnyen beletörhet a nyílvesszője.

Telekommunikációs szakember (megszokott mozdulattal a hasára üt): Jobb, ha a tetszési indexek megállapításánál nem bízzuk magunkat a szubjektív értékelésünkre. Vegyük mindig az objektív tudományos statisztikai átlagot. Ha tizenegy, hát tizenegy.

Zenerajongó dáma (nem éppen tízes, de kellőképp tüzes): Ha látta a filmet, tudhatja, hogy ez a nő Ravel Bolerójának a hangjai mellett éri el a csúcsot. Tegnap végigjártam a hanglemezboltokat; egy darab sincs már sehol ebből az aranylemezből. Már megint rosszul mérték fel a keresletet?!

Válogatott futballkapus (védett korban): Én a tizenegyeseknél nem szoktam hibázni, de ezúttal szívesen vetődnék mellé...

Válogatott ökölvívó (válogatott kifejezésekkel szemben is edzett): Ha a szorítóban rámszámolják a tízet, attól én rendszerint kiütést kapok. Szívszorító szerelmeimben sem vagyok híve a rideg számítgatásnak.

Nemzetközi pontozóbíró (pont őt kellett kifognom): Nálam egy versenyzőnek ennél aktívabban kell dolgoznia a pontozásos győzelemért. Különben sem szeretem, ha a fair play-t összekeverjük a far play-vel.

Megrögzött szerencsejátékos (megy bedobni az ehetit): Mondja, ebben a tizenegyes találatban nincs semmi megvesztegetés? És biztos, hogy nem függesztették fel a Bo Derek játékjogát? De jó, hogy megnyugtat...

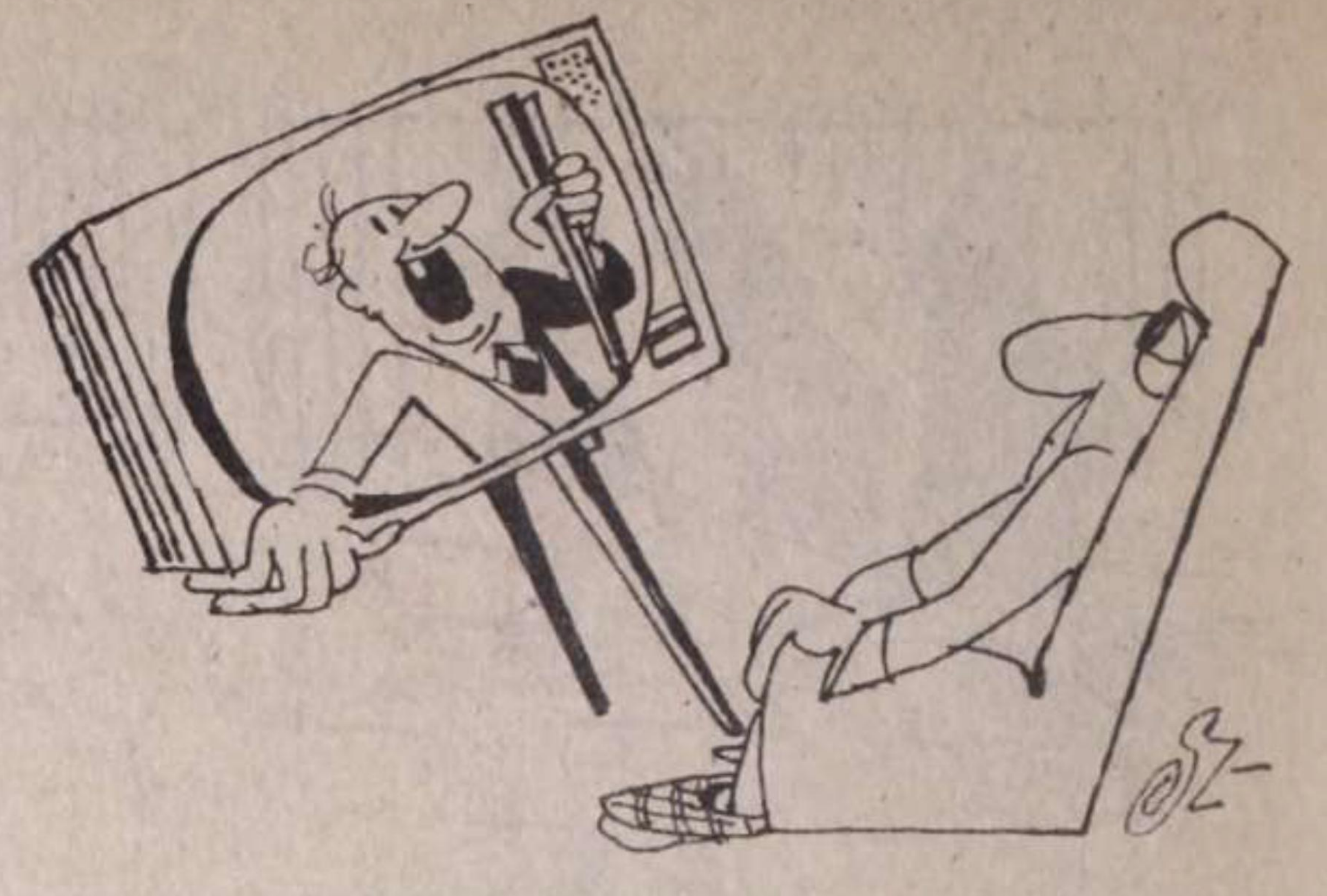
Társadalmi környezetvédő (mellékállásban a természet szerelmese): Egy ilyen bájos lenge nimfa, mint Bo, ma már csak Kalifornia arany napsütésében tud a tenger habjaiból kiemelkedni. Tűvé teheti a Balatont, alig talál belőlük egyet-egyet... Aztán arról is kiderül, hogy csak nimfa-mániás...

Hölgy a körúti tavaszban (járása egy ringó sztáré): Már megint az a nyugatimádat! Ha jól összeszedjük magunkat, egy-két rekordot azért mi is fel tudunk mutatni a szexbombák kategóriájában. Csak jól körül kell nézni... Pardon, itt jön egy rendőr...

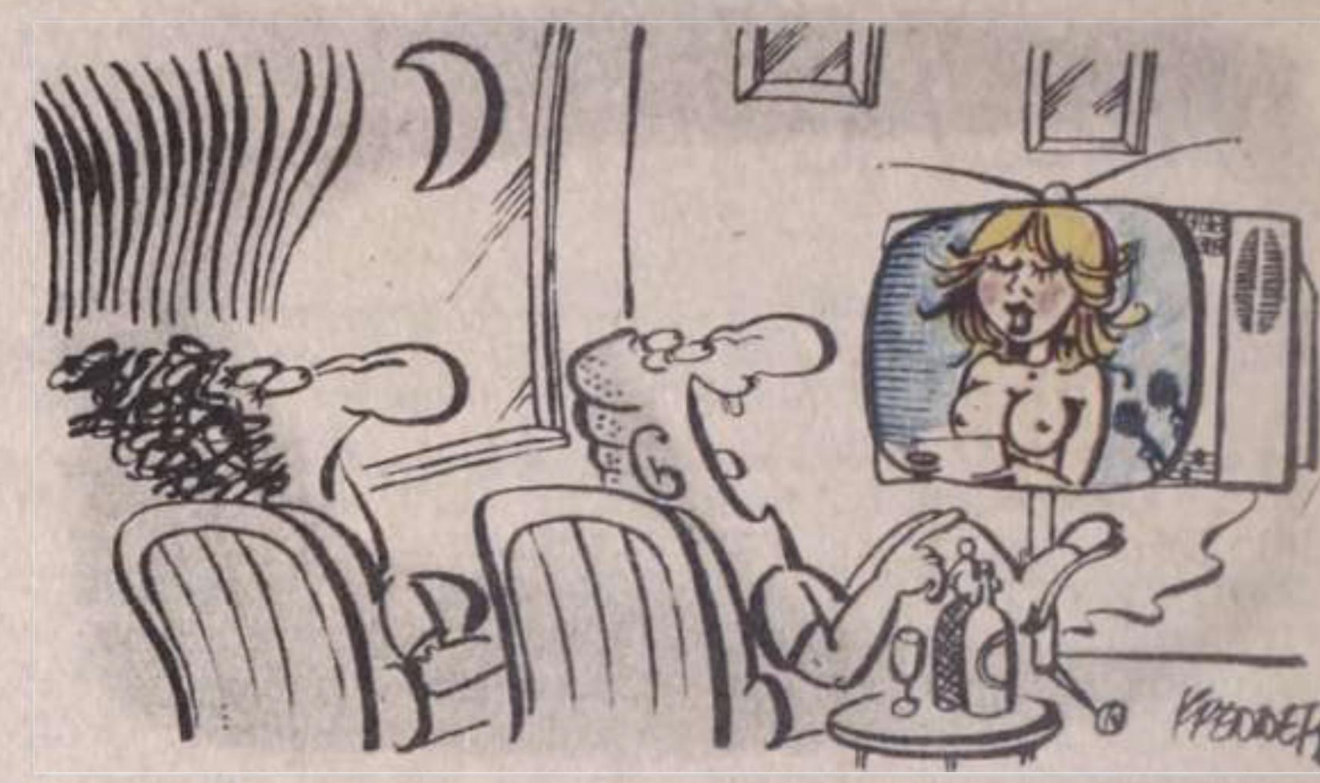
Talpig öregúr (ruganyos rezignáltsággal): Édes fiam, ebben az ügyben én már reciprok számítok. Tegnaptól elkezdtem a visszaszámlálást.

Sas György

„FELKÍNÁLOM"

CSAK STÍLSZERŰEN

— Úgy látszik, most fogják bejelenteni, hogy nyáron már nálunk is lesz nudista strand.

Vegyes savanyúság

KERTI ÓRIÁS

Mióta kertes házba költözött,
már pázsitnyírót is vett s öntözőt,
nyaranta gondját viseli a fűnek,
bokrait szépre metszi felül és alul,
ámde mik nála magasabbra nőnek,
a fákat kivágatta irgalmatlanul.

VÉTÓ

Az még csak hagyján, magánügy, hogy a
családjában korlátlan despota,
de az ellen már tiltakozni kell, mert
egyáltalán nem természetszerinti,
hogy a ház minden lakóját is
családja tagjának tekinti.

GAZDI-VÁLTOZATOK, avagy AZ EMBER IS EMBER!

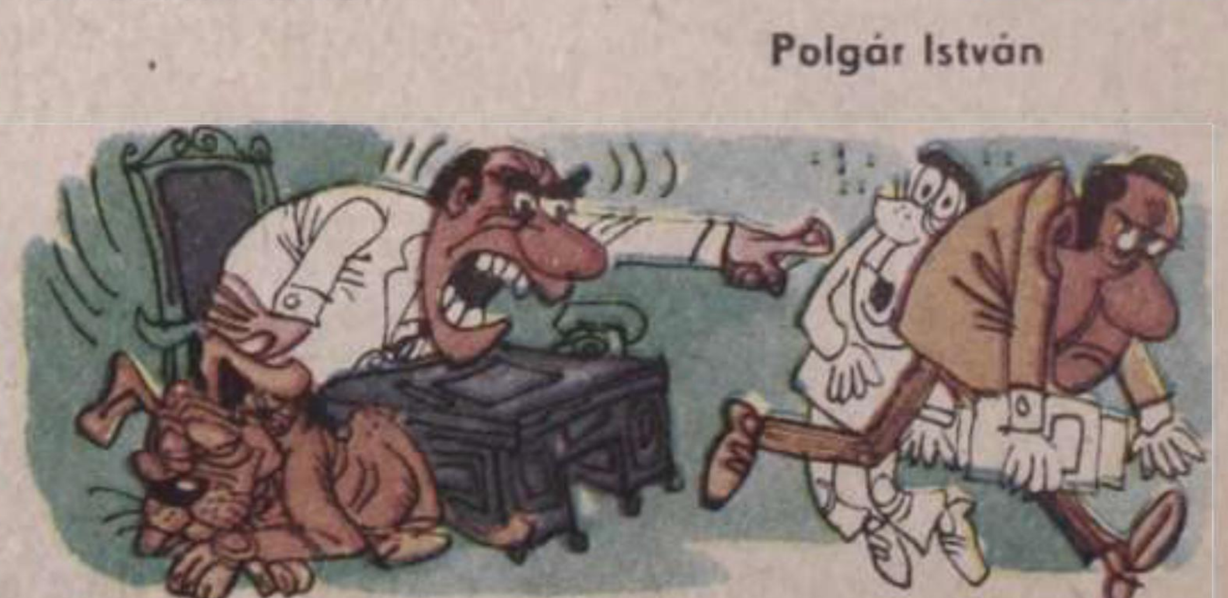
Nagyhangú kutyáját emberszámba, házbeli
csendes embertársait kutyába se veszi.

*

Emberségesen bánik kutyájával,
soha rá nem rivall,
kutyául, kiknek főnöke a posztján:
embertársaival.

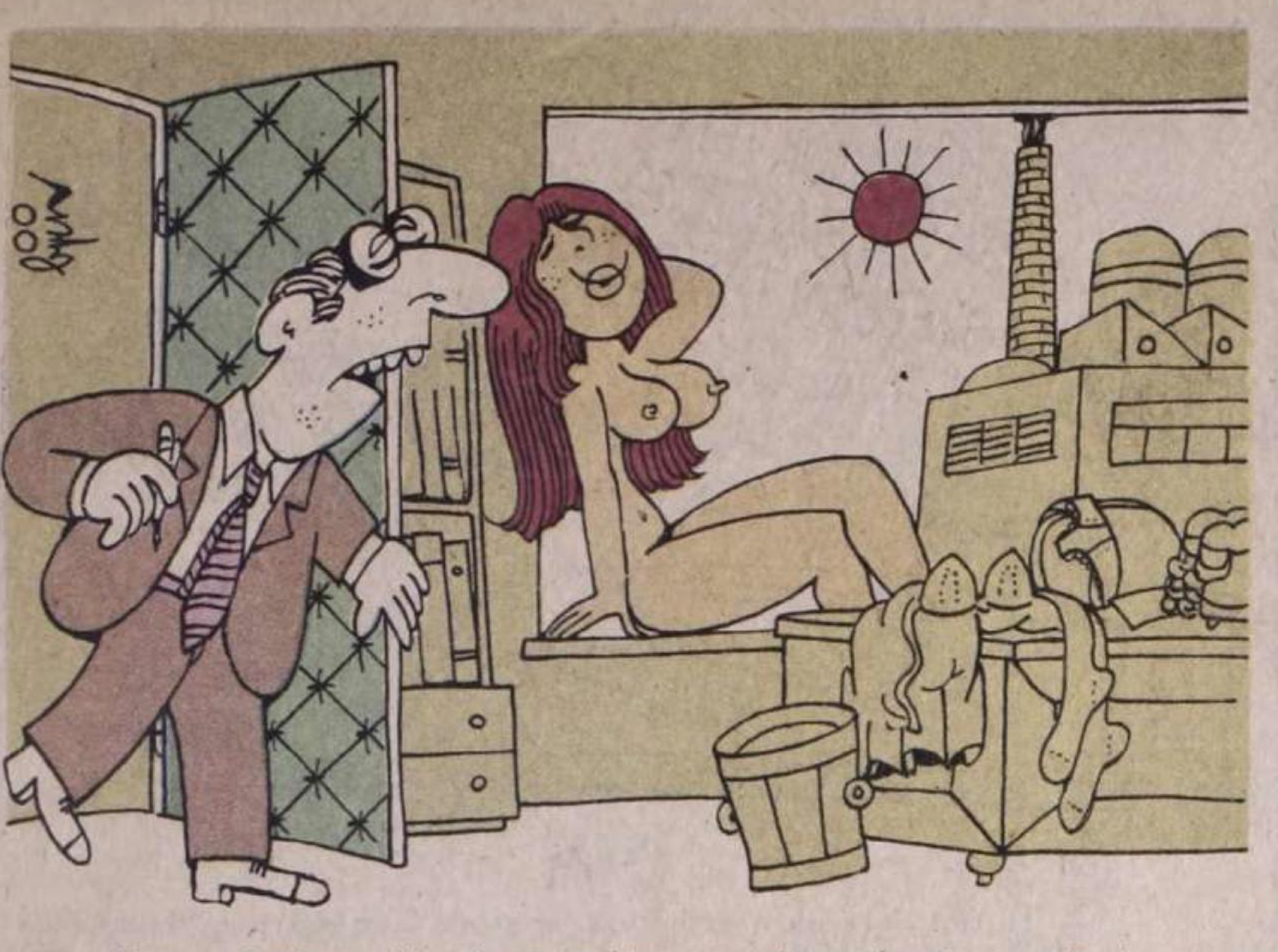
Polgár István

Tavaszi receptünk:

GYÓGYSZER HELYETT SZEDJEN IBOLYÁT!

TAVASZI NAPSÜTÉS

– Kérem, Pirike, szóljon le a rendészetre, nézzenek utána, miért ácsorog kint az udvaron a fél üzem?

SZABADIDŐ-KÖZPONT

SZÓSZÖCSKÉK

Pénzküldemény érkezett a címemre. Amilyen balszerencsés vagyok, a hétnek éppen azon a napján, amikor nem otthon, íróasztalom fölé görnyedve szaporítottam világmegváltó elmeműveim számát, hanem dolgaimat intéztem a városban. És ráadásul olyankor, amikor megszokott, kedves postásomat épp ledöntötte volt sokat talpaló lábáról az influenza. A kisegítő postás, nem ismervén engem, a küldeményt zordul letétbe helyezte az illetékes hivatalban, s erről értesítést hagyott hátra. Gondoltam, ősi szokás szerint a rákövetkező napon majd csak megkísérli újból a kézbesítést, ám ezt nem tette. Felhívtam hát a postát, s érdeklődtem, egyáltalán kiküldik-e valaha a pénzem, avagy érte kell battyognom őhozzájuk, ami két-három órányi munkakiesést jelent. Válasz: ha még aznap este hozzá óhajtok jutni, akkor 8 forint kézbesítési díj ellenében kihozzák. Nem óhajtottam aznap este hozzájutni. Arra gondoltam, jó lesz az nekem újabb nap — pontosabban: éjszaka — elteltével, minek fizessek 8 forintot abból az amúgy sem nagy summa pénzből, nem igaz?

A harmadik nap délutánján végre meghozták a járandóságom. Ama bizonyos 8 forint kézbesítési díj ellenében.

•

Kilencvenhét éves néni a kórházban. Szövődményes influenza, kétoldali tüdőgyulladás. A beteg nem tud magáról, lázálmában minduntalan föl akar kelni. Ágykeretet kell fölszerelni. Aztán jő a kezelés, ágykeret le, infúzió, katéter, az ágykeret elfelejtődik. A néni egy idő múltán fölkelne, következésképp zutty, kiesik az ágyból. Beveri a fejét, de már erről sem tud, persze. Ugyanígy van ezzel az ápolószemélyzet is. A kórteremben még két idős néni fekszik, egyikük sem bír lábra állni. Csengő nincs. Hangja is csak az egyik betegnek. A beteg üvölt. Húsz percig, negyvenig, egy órát. A kilencvenhét éves néni ájultan hever a padlón, fejéből vércsík patakzik. Társnője, aki szintén magas lázzal fekszik, szakadatlanul ordít, már szédül az erőfeszítéstől. A legszívesebben odarohanna segíteni, de moccanni se bír. Hát üvölt, üvölt, már amennyire még bírja hanggal.

Szent csoda: meghallották a *de profundis* kiáltozást. Nem, nem valamelyik nővérke. Egy látogató, aki a látogatási tilalommal dacolva beosont ide, a belosztályra, a kiáltozó nénitől számított második kórterembe.

A látogató megáll az ajtóban, s dermedten nézi az elképesztő jelenetet. Hamarjában nem is tudja, mit tegyen: a földön fekvő, vérző matrónához fusson-e, avagy segítségért szaladjon. Amint így tétovázik, belép egy ápolónő.

— Mi folyik itt? Te jó isten, mit csináltak? És egyáltalán, maga mit keres itt? Nem tudja, hogy látogatási tilalom van?

A tetten ért látogató kigúvadó szemmel mered a fityulás hölgyikére. Aztán csak annyit vet oda, már kimenet, a válla fölött:

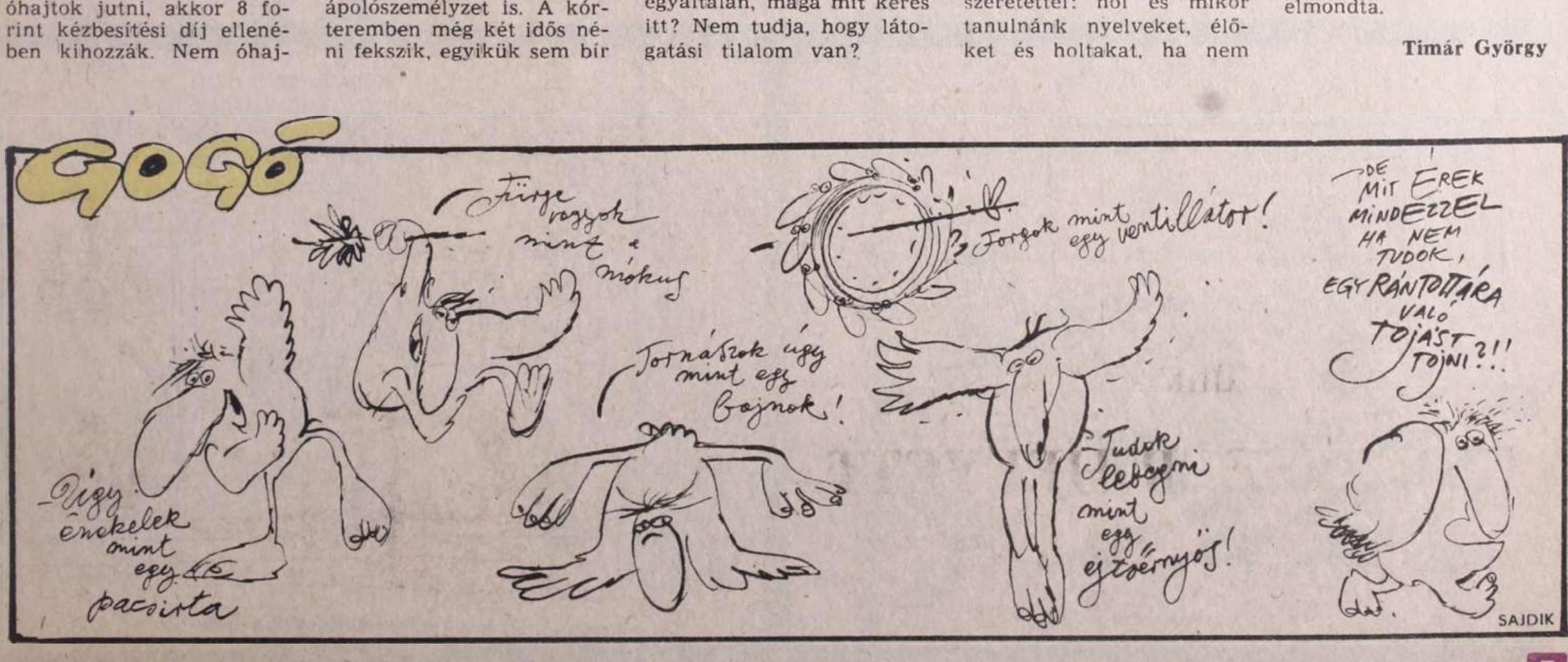
— Elnézést. Egyébként nem tudtam, hogy az magukra is vonatkozik.

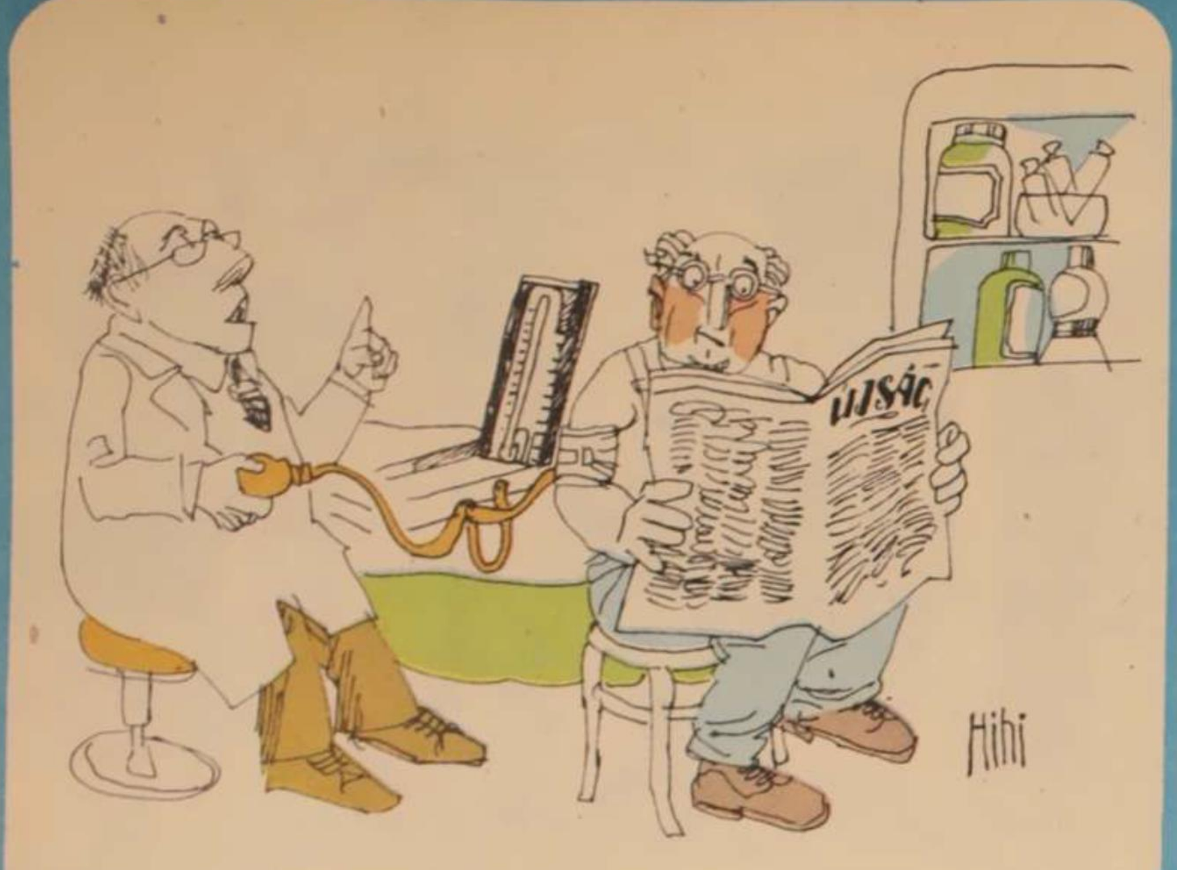
•

A legszebb nyelvi csemegékkel, hagyományaikhoz híven, változatlanul a televízió sportriporterei szolgálnak. Egyikük a minap azzal örvendeztette meg szívemet, hogy kiegészítő tájékoztatás helyett *addicionális információt* mondott. Bizsergő öröm járt át, feleim, hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy a riporternek ezen szavai, melyeket utóbb egy „ad hoc" is kísért, élesen rácáfolnak ama setét vélelemre, miszerint kis hazánkban a klasszikus műveltség fogyatkozóban van. Igaz, hogy a nézők egy része hökkenten kapta föl a fejét, hogy mizisten egy információ is akar lenni ez az Ady-cionista, vagy mizé-bizé, de rá se tessenek rántani. Mert kérdem szeretettel: hol és mikor tanulnánk nyelveket, élőket és holtakat, ha nem egy-egy sportesemény megtekintése közben? Javaslom, hogy a jövőben térjünk is át a latinosított közvetítésekre. Mit tudom én, ahelyett, hogy „Nagy erőteljesen bedőlt a kanyarban", mondhatnók, hogy „Magnus fortiter inclinált a curvusban", habár tartok tőle, hogy az efféle szövegezés tán némi félreértésre adna okot a sportrajongók körében.

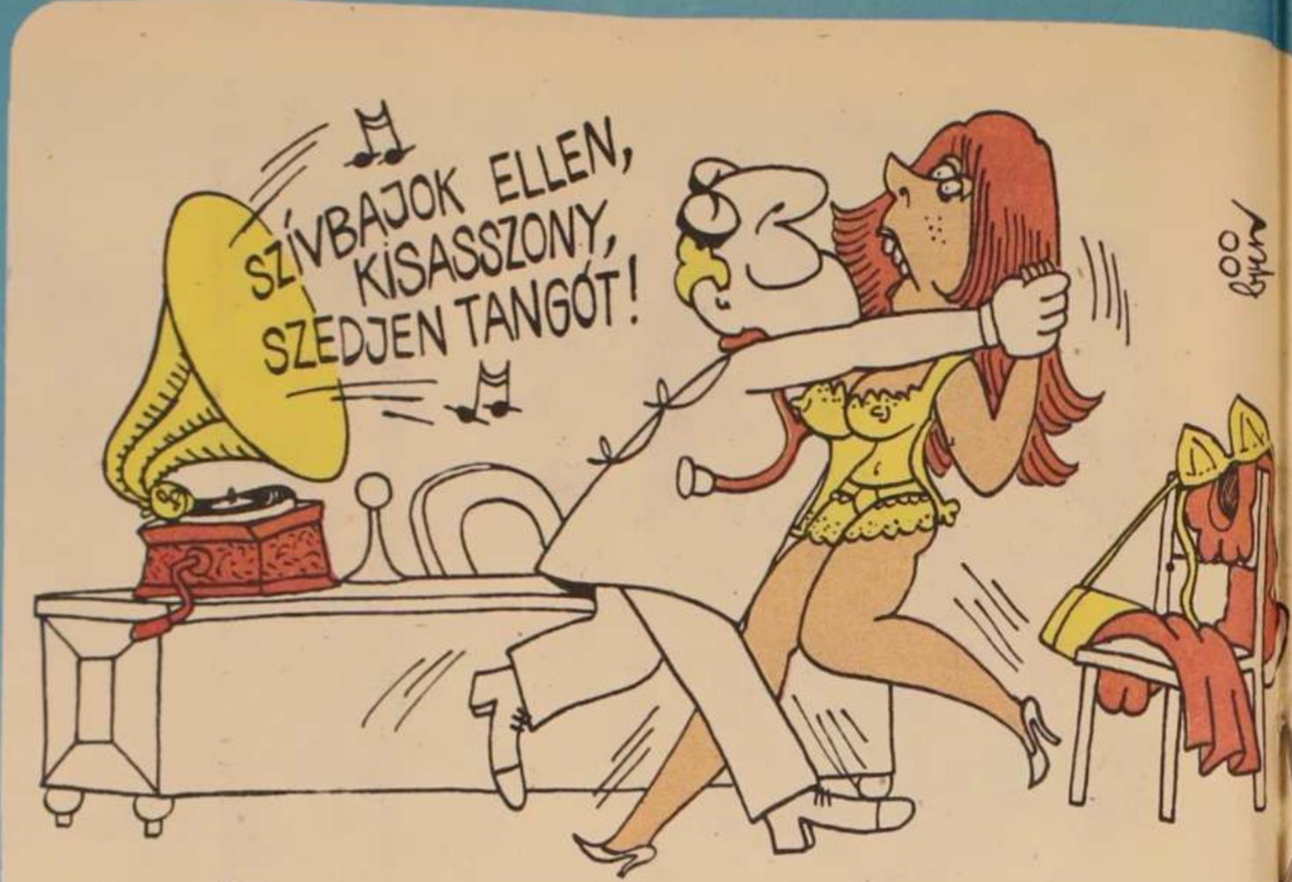
Egy másik sportriporter valamelyik külföldi gyaloglóbajnokról mesél. Ezen közben kétszer egymás után közli, hogy az illető egy versenyen 200 méterrel a cél előtt „önkívületlen" állapotba került. Ez csakugyan szenzációs hír, megérdemli hát, hogy ehelyütt is említés tétessék róla. Tudniillik nem kevesebbről tudósít, mint arról, hogy az említett versenyző 200 méter híján 50 kilométert gyalogolt végig úgy, hogy mit sem tudott magáról, s elméje csupán az utolsó métereken tisztult ki. Ritka teljesítmény, nem csoda, ha a riporter — gondolom, önkívületlen állapotában — kétszer is elmondta.

Tímár György

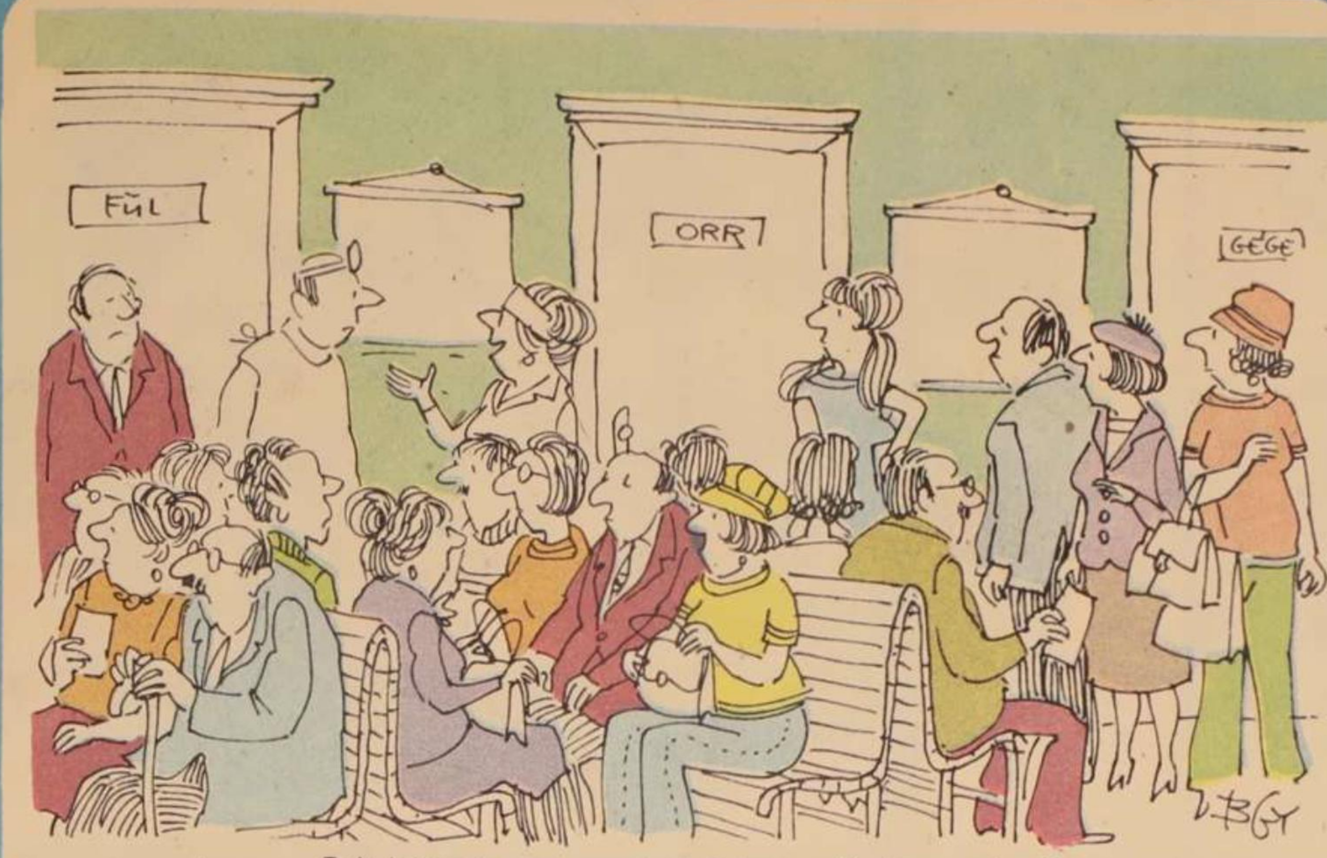

– Most kezdje olvasni a közgazdasági rovatot . . .

– Doktor úr, csak nem hódolt be maga is a nosztalgiahullámnak?

– Telt házunk van, csaphatnánk egy kis ünnepséget!

Robotszexológus

Az első robotdoktor fél év múlva kezdi meg a rendelést a brit Smetchwick város klinikáján. A géporvos megkíméli az elpirulástól a szexuális panaszairól beszélni kénytelen pácienseket. Munkába állás előtt a fehérköpenyes brit robot szakmai tapasztalatcserére és a kínos kérdések tanulmányozására Budapestre érkezett.

A rendelőintézetben először egy érittségire készülő fiatal hölgy kereste fel.

— Csókolom, doktor úr, van egy kínos kérdésem! — kacsintott mellbőségével a nagylány.

— Well — tette fel szemüvegét a robot. — Valószínűleg az a problémája, hogy még nem jutott el odáig!

— De, már eljutottam — pirult el a kishölgy kárminpirosra festett ajka.

— Well, akkor biztosan a méretekben mutatkozik bizonyos akadály — mondta a robottanácsadó.

— Nem mutatkozik a méretekben akadály! — kérte ki magának a nagyiskolás lány. — Azt szeretném megtudni, hogy Angliában most milyen különös szexek járnak, ha érti, mire gondolok!?

— Sorry, mi nagyon konzervatívek vagyunk — pirult el a robot. — Ez volt a kínos kérdése?

— Igen, mert az egyik osztálytársnőm behozott a suliba egy nyugati szexlapot, és félek, hogy nagyon maradi vagyok — közölte az érettségire készülő páciens. — Hetente csak három fiúval járok az osztályból, és mindháromtól gyereket várok. Nem kevés ez egy kicsit?

— Sorry — vakarta meg kockafejét a robotdoki. — Erre a kérdésre még nem tápláltak belém választ, de majd írok!

A második páciens egy fiatalember volt.

— How are you? — kérdezte tőle a gépszexológus.

— Gizivel a buszon — felelte a fiatalember.

— Na és? — fészkelődött a robot.

— Na és, a második megállóban megcsókoltam, de csak a harmadik megállóban jött rám az. Biztosan gátlásos vagyok — mondta a nagyfiú.

— Na és? — ivott meg egy korty olajat izgalmában a robotszexológus.

— Na és, Gizi a negyedik megállóban se akarta, pedig tele volt a busz — legyintett a langaléta páciens.

— Na és? — gyulladt ki a gépember szeme.

— Na és, Gizivel többet nem utazom buszon, csak Marival! — nyerített fel a fiatalember.

Végül egy jó negyvenes nő jött be a rendelésre.

— Még kétezren várnak magára, dokikám — csicseregte. — Azért kúsztam be magához a többiek előtt, mert az ön tudása messze lemarad az én tudásom mellett!

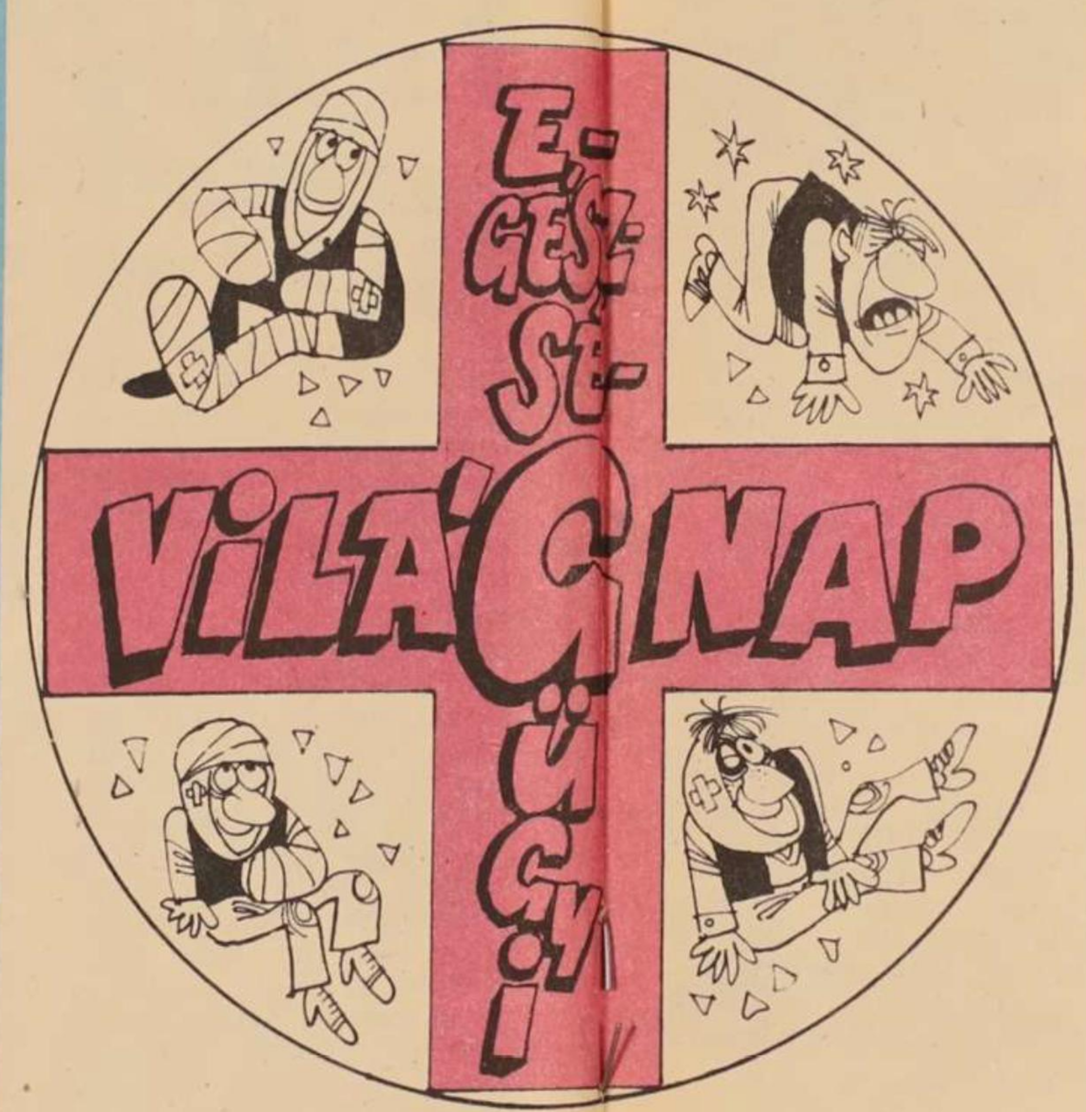
— Sorry, mit kíván tőlem, asszonyom!? — törölte meg homlokát a robot.

— Magát, édes, magát! — ugrott rá a jó negyvenes nő. — Egy robotszexológust, hogy betanítsam!

— Excuse me! Good-bye! — rohant vissza Smetchwick városba a robot, hogy az orvosi kutatócsoport kímélje meg az elpirulástól és a szexuális témájú kérdésektől Budapesten.

Utóirat: Kedves Magyar Levelezők! Nekem is sok a robôt, üzeni a brit robotszexológus!

Tormai László

KRÓNIKUS GYÓGYSZERHIÁNY

– Mégiscsak azt mondom, talán tessék elmenni Lourdes-ba . . .

az orvostudomány áldozata

Havlicsek Pityú zsebrevágta az utolsó paksaméta hálapénzt is, aztán becsukta az igazgató-főorvos páncélszekrényét. A boldogság kis fehér galambjai röpdöstek a lelkében, ez míves munka volt, szegény Havlicsek papa, aki szimpla besurranóságnál sosem vitte többre, most büszke lenne a fiára. Mert a többi már görögtűz és lantmuzsika. Most felölti a betegszállítók halványzöld köpenyét, sapkáját és egyszerűen kisétál a kórházból.

Aztán egyszerre valamivel rosszabbul érezte magát.

Az igazgató-főorvos küszöbén ugyanis egy betegszállító kocsi állt keresztben, a tetején fogatlanul nyammogó nénikével.

— Jaj, fiacskám — nyammogta a nénike fogatlanul —, hála annak a mennybéli magasságnak, de jó, hogy erre jár. Lássa, mit tesznek az ember gyerekével ezek az élveboncnokok, ezek a kupcihérek. Itt hagynak frissen vágott hassal, ők meg elmennek röpgyűlésre, hozzászólni, ellenjavallani, meg tudomisén. Közben a hasam meg olyan, mint a rigómezei csatatér, napnyugtakor. Megmutassam?

— Isten őrizz! — morogta Havlicsek Pityu, aki csak végszükség esetén hazudott.

— Jó, akkor nem mutatom — mondta a nénike némileg csalódott ábrázattal. — Akkor maga csak toljon, amerre mutatom, én meg egy árva szót sem szólok. Na, indulás! A folyosó végén jobbra, de nehogy nekem zötyögtessen, mert menten agonizálni kezdek.

Havlicsek Pityu tolni kezdte a nénikét, de a boldogság kis fehér galambjai már nem röpdöstek a lelkében.

— Jaj fiacskám — szólalt meg alulról a nénike —, ahogy így fölfele elnézem, igencsak furcsák a maga orrcimpái. Mondja, kedveském, mindig ilyen rondán tágultak?

— Mindig! — vakkantott Havlicsek Pityu, aki adott esetben sosem fukarkodott az igazsággal.

— Elektroenkefalografikus extrasziszt olé — bólintott a nénike. — Nem kell megijedni. Maga baromi erős fiatalember, három hónapig is elhúzhatja vele. Na, most itt balra be a liftbe, de a kereket meg kell emelni, mert ha zötyögtetni próbál, vonyítani kezdek ám, akár a nádi farkas.

— Más sem hiányzik — mondta Havlicsek Pityu, aki most már egészen pocsékul érezte magát. — Majd nem fogom zötyögtetni.

— Jaj fiacskám — vette elő újra kedvenc témáját a nénike, ahogy fölfelé suhogtak a liftben —, innét alulról nézve a maga szeme percről percre jobban beesik. Ez maguknál a családban van?

— Nem — kaffantotta el Havlicsek Pityu. — Én szereztem.

— Akkor mégsem elektroenkefalografikus extrasziszt olé — mondta a nénike. — Hanem bukolikus gangliohipertrófia. Azzal egy fél évet is elélhet, viszont sokkal fájdalmasabb.

Havlicsek Pityu enyhe kóválygást érzett a fejében. Valami homályos gondolat mocorgott benne elmosódott körvonalakban. Hogy tulajdonképpen szegény papának volt igaza és jobb lett volna, ha ő is megmarad a szimpla besurranóságnál.

— Na, itt álljon meg, fiacskám — mondta egy fehér ajtó előtt a nénike, aztán sipító hangon kiabálni kezdett. — Jóóózsi!... Jóóózsi!...

Kinyílt az ajtó, akkora műtős jelent meg, mint a Gellérthegy Citadellástól.

— Nézd, fiacskám — mondta a nénike és már nem is nyammogott annyira. — Ezt a marhát a diri szobájában fogtam. Éppen a páncélt rámolta. Gondoltam, idetolatom magamat vele.

— Jól tette, Róza néni — röhögött a roppant műtős. — De ne felejtse el, hogy még a második emeleti előkészítőt is fel kell súrolnia.

— Maga... maga... maga takarítónő? — brekegte totál maflán Havlicsek Pityu.

— Mit lehet csinálni? — pattant le a kocsiról a nénike. — Mindnyájan isten kezében vagyunk.

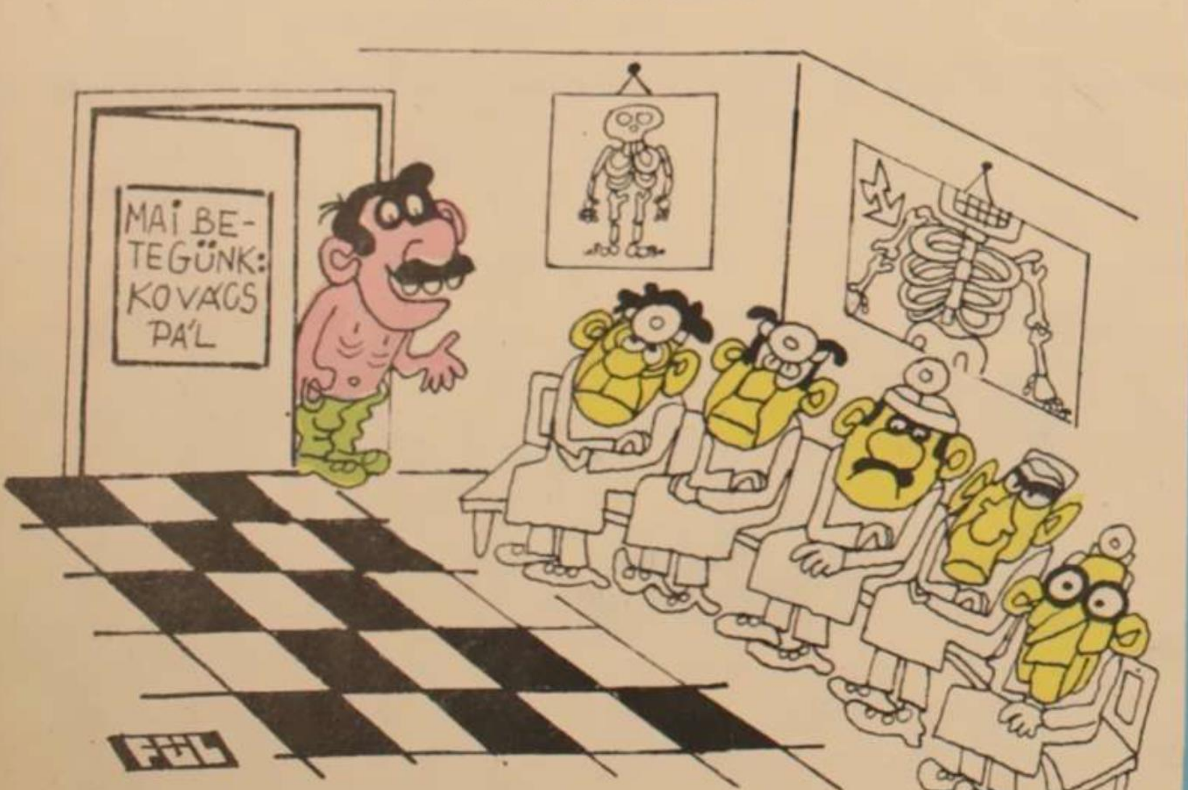
— Na nem mindnyájan — vigyorgott a maximális műtős. — Mert ez az idióta speciel az én kezemben van. Kezdhetjük, öcsi?

Havlicsek Pityu most már olyan rosszul érezte magát, mint soha az életben.

És ez a későbbiek során pofonról pofonra még csak fokozódott.

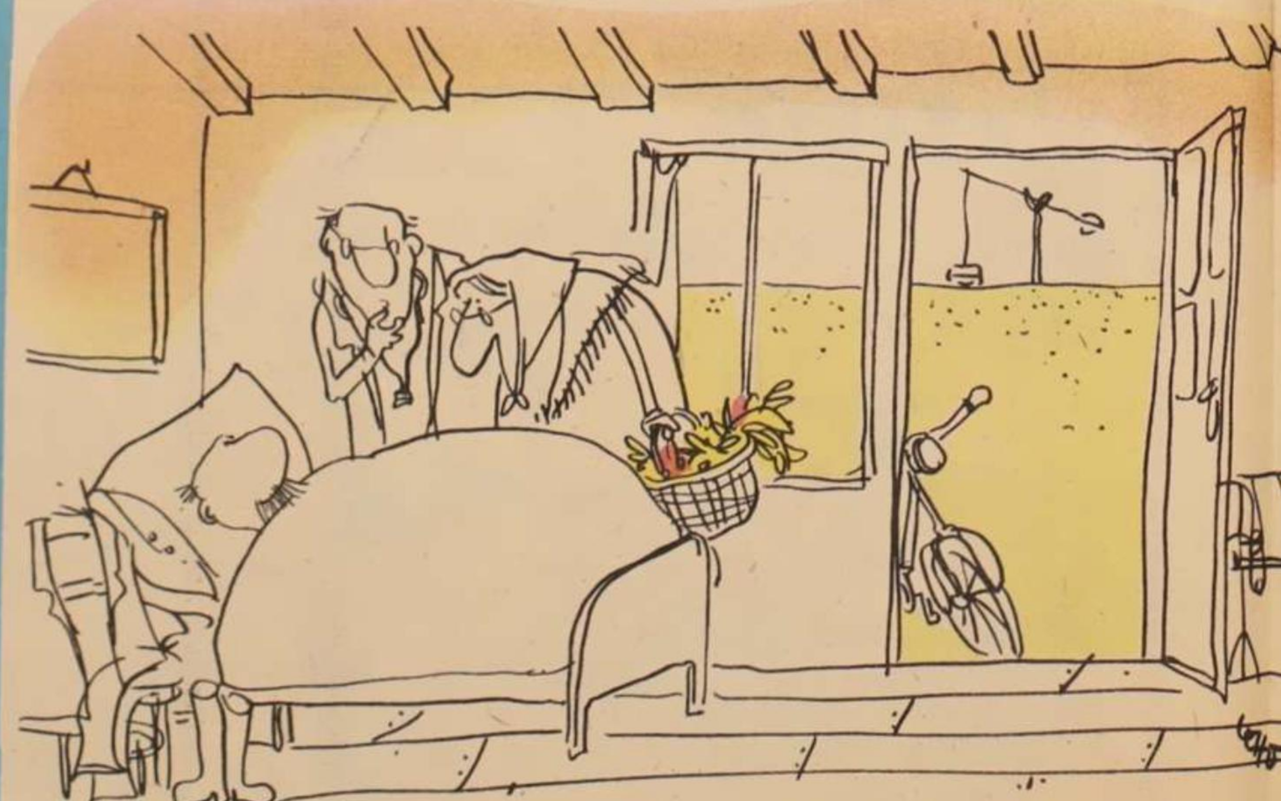
Peterdi Pál

A HOLNAP ESZTÉKÁJA

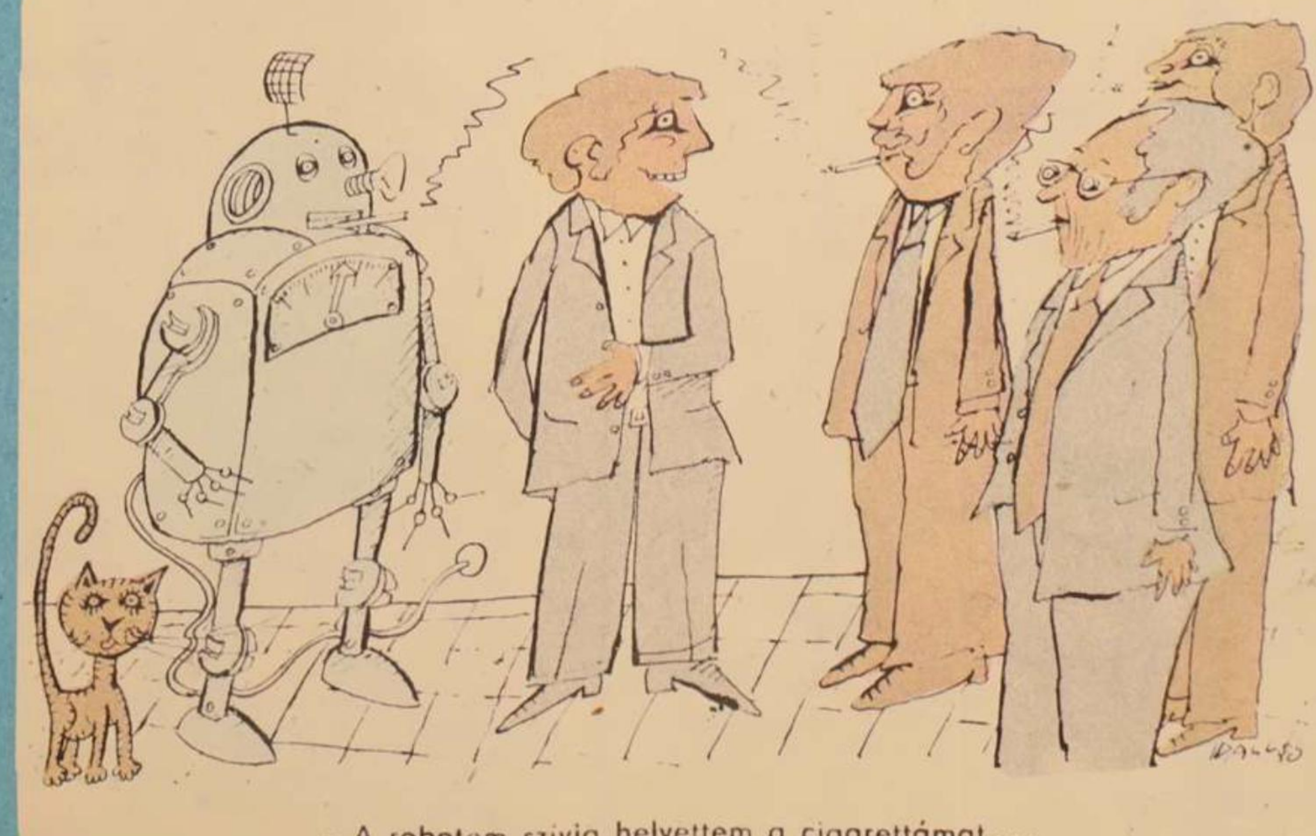

– Kérem a következő dokit!

KONZÍLIUM

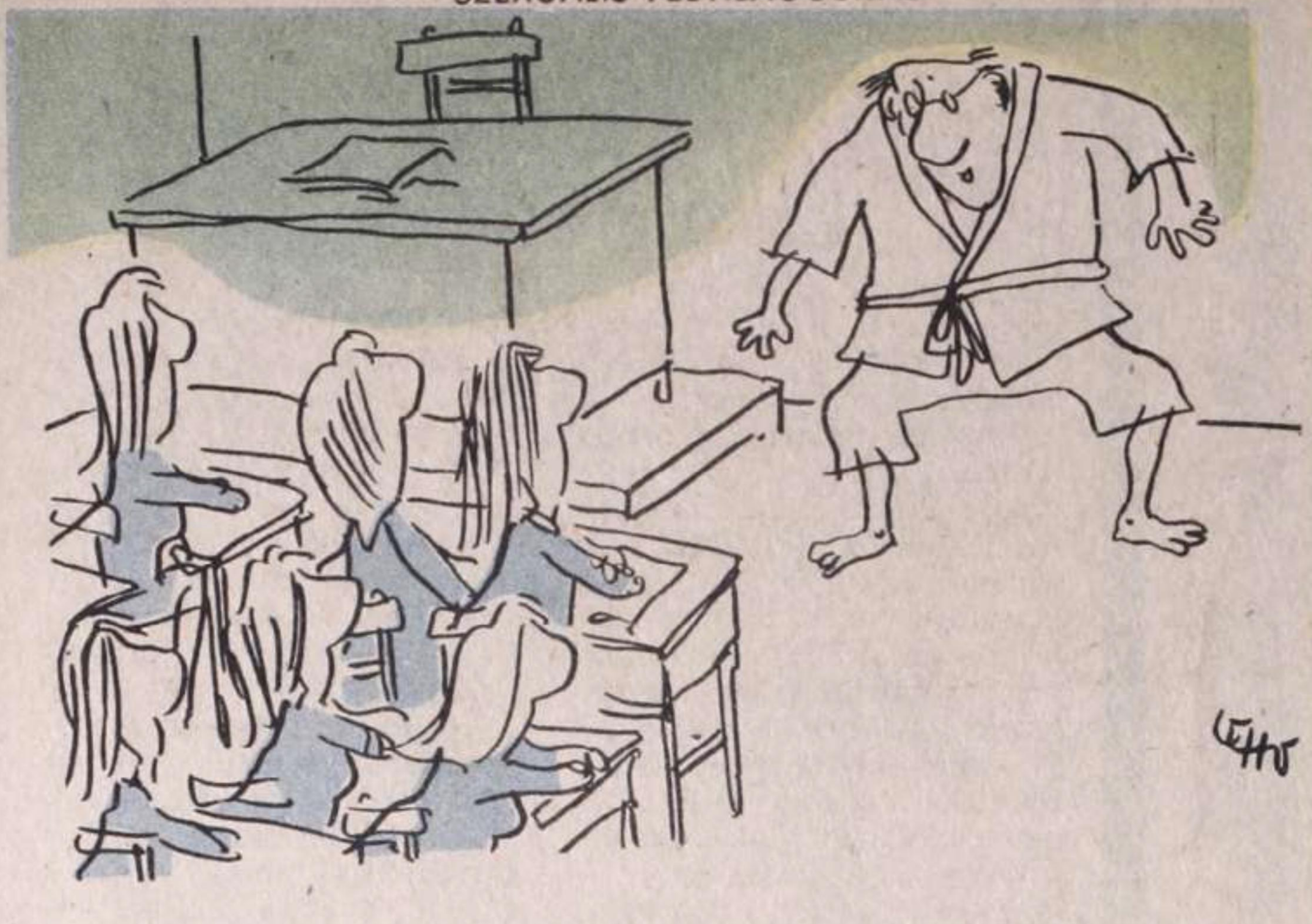

– Maga mit ajánl, Rézi néni?

– A robotom szívja helyettem a cigarettámat . . .

SZEXUÁLIS FELVILÁGOSÍTÁS

– Most pedig rátérünk a védekezés legbiztosabb módszereire!

BIZTOS TRÜKK

– Anyukádnak vettem egy jegyet a Ben Hurra!

SZÜRKÉK KLUBJA

— De hiszen ez a Csámcsogi néni — futott át rajtam a felismerés melegsége, amikor észrevettem az ajtó előtt a csengőnek támaszkodó kontúrt. Az alacsonyabb benzinárakat is látott lakótárs az évszaknak megfelelő öltözéket viselt, enyhén ruggyantott beütéssel fűszerezve.

— Gyorsan, gyorsan! — mondta és beljebb nyomult a lakásba. Amikor ráébredt, hogy teljesen betölti az előszobát, megszólalt.

— Jönnek a szürkék! — hadarta, miközben körülhordozta korahajnali tekintetét.

— Milyen szürkék? — rezzentem össze. — Ha már nagyon kell politizálnia, akkor inkább zöldek, nem?

Csámcsogi Abaújné, született Spacc Krisztihand Delikátesz levegőt vett, de ettől csupán az arckifejezése változott, az sem előnyére.

— A zöldek németek — kardoskodott a harcias nyugdíjas. — A szürkék meg amerikaiak! Na?

Nem tartozom azok közé, akik rajonganak az amerikaiakért, sőt, az imperializmus más formáit is elutasítom, nagyon jól tudom, legföljebb ha a dollárjaikkal tudunk valamit kezdeni, de azzal is csak akkor, ha sok.

— Ne tessék provokálni ilyen súlyos világgazdasági helyzetben — intettem türelemre a nehezen fékezhető lakótársat. — Miről lenne szó?

— A Szürkék Klubjáról — mondta Csámcsogi néni. Egy méla pillanatig maga elé bámult, de mivel nem volt ott semmi, folytatta. — Amerikában már megalakult.

— És? — ragadtam meg az egyik alkarját, azt amelyik hasonlított a másikra.

— Már megint előbbre járnak — szipogott született Spacc Krisztihand Delikátesz. — Mi még csak most kezdünk kikicsodázni, meg *legelni*, ők már meg is unták.

Éreztem, Csámcsogi néni már megint korunk valamely égető problémáját helyezte bonckése alá.

— Nálunk is kellene Szürkeklub — mondta az idős választópolgár. — Olyan, aminek bárki tagja lehetne.

— Arra ott a Hazafias Népfront! — emeltem fel figyelmeztetőleg a mutatóujjamat. Félreérthette a mozdulatomat, mert fejét úgy behúzta a nyaka közé, mint a tyúkanyó, amikor csapdos a ménkő!

— Sok tagja lehetne ennek a klubnak! — folytatta Csámcsogi néni, amikor kicsit engedett a fejtartásából. — Például az Étkézláb Ferdinánd a hetedik emelet 83-ból.

Ismertem ezt a Ferdinándot, teljesen jellegtelen figura volt, talán még az édesanyja sem tudta soha megkülönböztetni.

— Mi van vele? — kérdeztem.

— Szürke — mondta Csámcsogi Abaújné, született Spacc Krisztihand Delikátesz. — Jó lenne klubtagnak.

Úgy határoztam, nem adom könnyen az életemet, legalább harcoljon, mielőtt a sírba visz.

— Biztos, hogy elég szürke? Csámcsogi néni a régi idők hetykeségét idéző mozdulattal felvetette a fejét, csak úgy kattogtak a fogai, miközben válaszolt.

— Méghogy elég szürke-e? A múltkor az utcán dolgozó emberek nem tudták megkülönböztetni a járdaszigettől és az útjavításnál őt is bedolgozták az aszfaltba.

Tényleg, régen nem láttam ezt az Étkézláb lakótársat a 83-ból.

— És most? Mi van vele?

— Bedolgozó lett — tornyosult felém Csámcsogi néni. — Azt mondta magában: ha már úgyis bedolgoztak, akkor bedolgozó leszek!

— Ezzel ne tessék viccelni! — mondtam neki, de rá se rántott.

— Ez nem vicc — jelentette ki és ezúttal mintha nyomaték is lett volna a hangjában. — Ezért tartunk itt, ahol.

— Hol? — kérdeztem riadtan.

Válasz nem érkezett, Csámcsogi Abaújné, született Spacc Krisztihand Delikátesz ekkor már a szemközti lakót, Hajagosné Ludvérc Krisztinát kergette őrületbe világmegváltó ötleteivel. Mintha valami szürkés színű glória is körüllengte volna a fejét, de lehet, hogy csupán a fénytörés játszott álmos fantáziámmal.

Föld S. Péter

– Ejnye, ez a Fifi! Mindenfélét áthord a szomszédból!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Gondolja, hogy az utazás műveltté teszi az embert?

— De még mennyire! A maga helyében én az egész világot beutaznám!

•

— Új nyári ruhára van szükségem — jelenti ki a feleség. — A régi rongyaimban szakácsnőnek néznek az emberek.

— Hívd csak meg őket ebédre, s mindjárt rájönnek, hogy tévedtek! — válaszolja a férj.

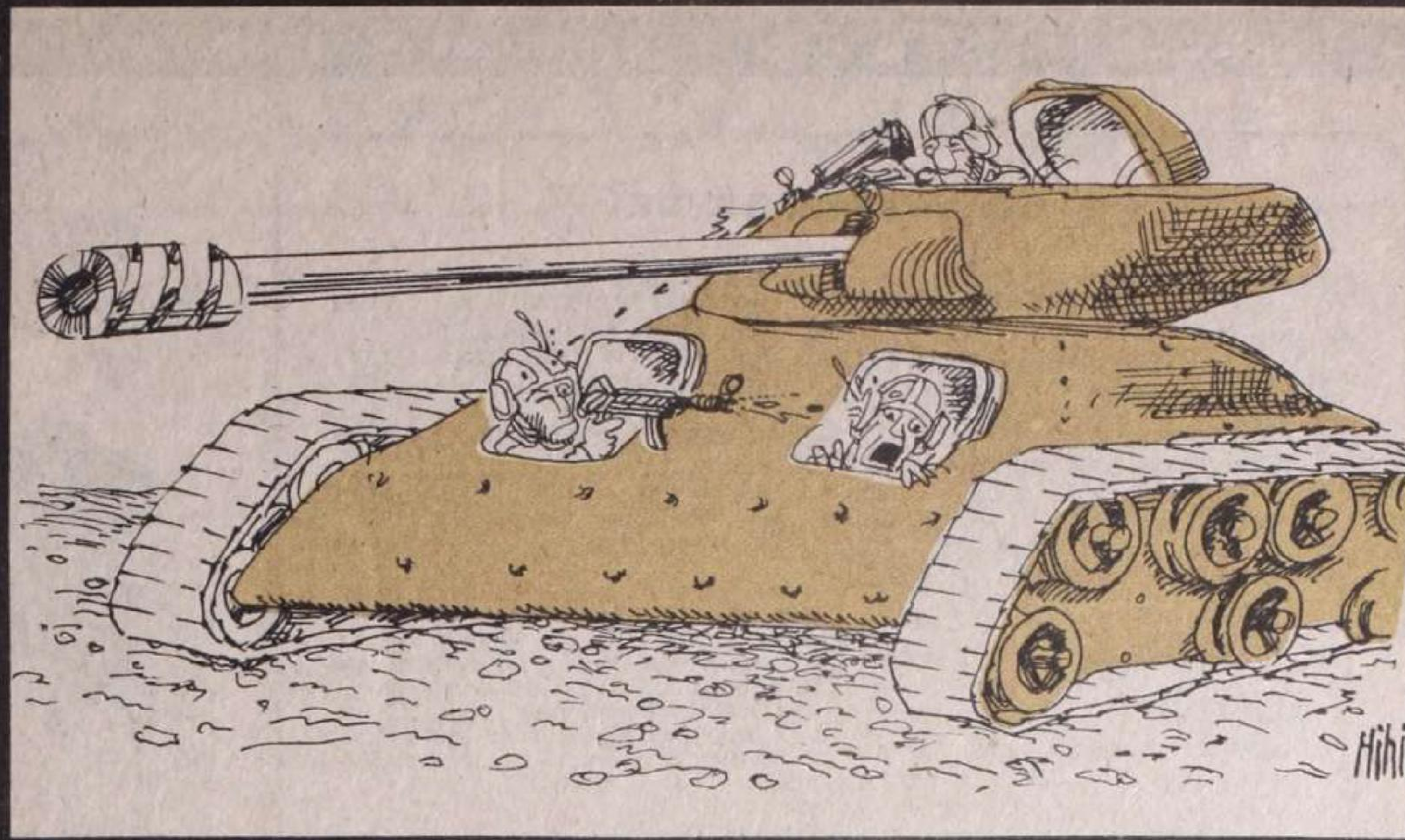
•

— Az utóbbi időben sokat veszekszünk a feleségemmel — panaszkodik egy férj a barátjának.

— Kérj kölcsön egy csónakot és menj ki vele a folyóra...

— Nem ér semmit. Tud úszni.

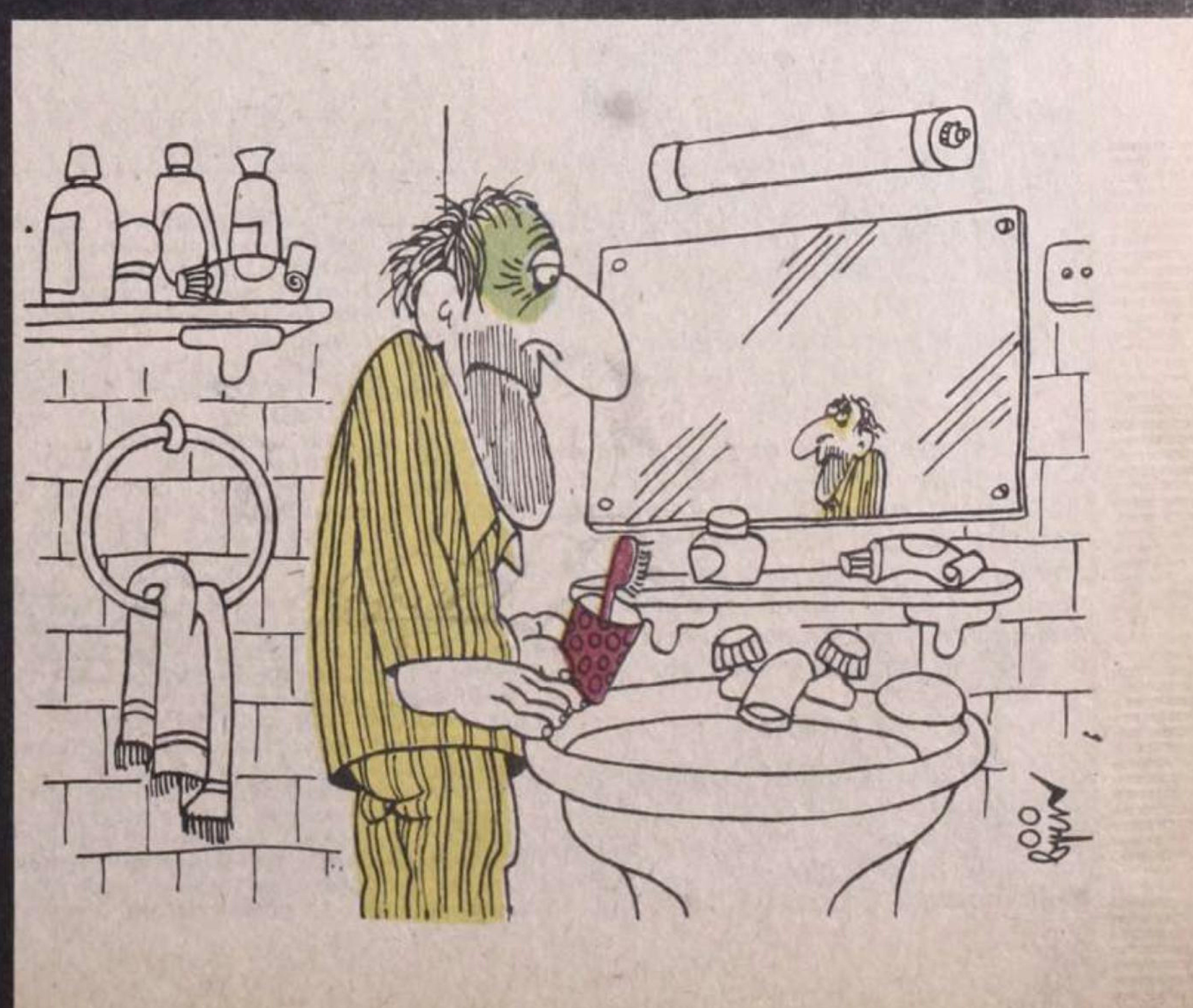

FÜLÖP, HEGEDÜS, LEHOCZKI, VÁRNAI, DALLOS, BALÁZS-PIRI

MEGHASONLÁS

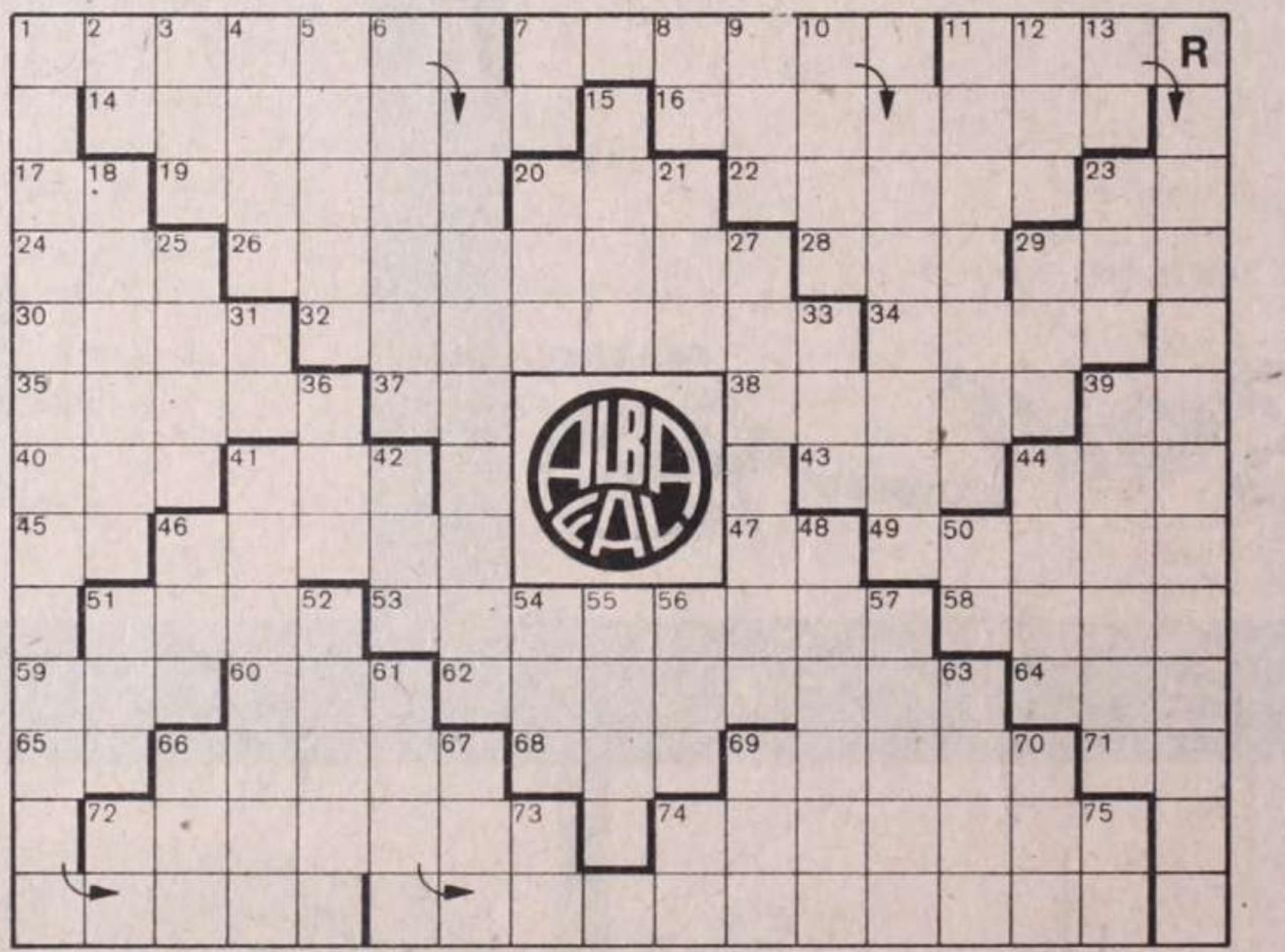
Energiatakarékos megoldás:

ALBAFAL

Az épületek energiatakarékos hőszigetelése mindenkinek érdeke. Az Alba Regia Állami Építőipari Vállalat olyan megoldást javasol, amellyel mind az új épületeknél, mind a felújításoknál jelentékeny mennyiségű fűtőanyag takarítható meg. Ez a megoldás: az

ALBAFAL

Az Albafal lapok csaphoronykiképzéssel csatlakoznak egymáshoz. A falazásnál a tökéletes kötés ragasztó gipszhabarccsal, a hézagolás hézagológipsszel érhető el.

A keresztrejtvény vízszintes 1., függőleges 1. és 61. sorának megfejtése után megtudható, mire alkalmas, a vízszintes 7. és 11. sor megfejtése után pedig az, milyen tulajdonságai vannak az Albafalnak.

Vízszintes: 14. Fiókintézet (idegen helyesírással). 16. Cseh zeneszerző (Bedřich, 1824—84). 17. A tantál vegyjele. 19. A Duna—Tisza csatorna első tervének készítője (Antal, 1739—1815). 20. Rag, a -nak párja. 22. Szűk kis szoba. 23. A nátrium vegyjele. 24. A svéd korona századrésze. 26. Magasztalás. 28. Vese — latinul. 29. Haza. 30. A láb része. 32. Jótállás. 34. Sziget Indonéziában. 35. Zeusz pajzsa. 37. Részvénytársaság, röv. 38. Bizonytalan. 39. A gallium vegyjele. 40. Vörös — németül. 41. Épületszerkezet. 43. Van bátorsága. 44. Negyvennyolc — római számmal. 45. BN. 46. Tortafajta. 47. ZC. 49. Milánó operaháza. 51. Publicista, politikus, cikkeivel elősegítette a kiegyezést (Miksa, 1828—1908). 53. Kíméletlenül erőszakos. 58. Pintyféle kis madár. 59. Fémet tartalmazó kőzet. 60. Lóbetegség. 62. Dél-Amerika leghosszabb folyója. 64. Német személyes névmás. 65. A protaktínium vegyjele. 66. Bírósági munkában részt vevő nem jogász. 68. Győri labdarúgó-csapat. 69. Tetőt készít. 71. A spanyol és az osztrák autók jelzése. 72. Majszol — hangutánzó szó. 74. „A" játszótéri rácsos állvány (a kettős mássalhangzó egy négyzetbe).

Függőleges: 2. ÉF. 3. Fordítva képes! 4. Megvételre kínál. 5. A vadlibához hasonló madár. 6. Keringő. 7. Igenévképző, a -va párja. 8. Néma kos! 9. Országos Műszaki Könyvtár, röv. 10. Shakespeare-király. 11. Francia építész, a párizsi Operaház tervezője (André, Jacques, 1769—1823). 12. YNA. 13. Óra egynemű hangzói. 15. Költemény. 18. A közelmúltban elhunyt francia író (Louis). 20. NÉE. 21. Kenneth Louch angol filmrendező 1969-ben készült, nálunk is játszott filmjének címe. 23. Válaszadásra ösztönző szó. 25. Különleges, előkelő. 27. Pazarló. 29. A törzs része. 31. Post scriptum (utóirat), röv. 33. Gázlómadár. 36. Takarmánynövény. 39. Gerlice, népiesen. 41. Néphagyomány. 42. Gyulladás. 44. Romániai város Moldovában. 46. Makacs ellenszegülés. 48. Ráncigál, cibál. 50. Azonos mássalhangzók. 51. ... Diavolo — Auber vígoperájának címe. 52. Firnisz. 54. Ausztráliai futómadár, fordítva. 55. Város Komárom megyében. 56. Esőn álló. 57. Csúsztatott lépés a táncban. 63. Fiatalon elhunyt kiváló színész (Imre). 66. Verj! 67. KÁI. 69. ÁME. 70. Lekér egynemű hangzói. 72. Kiejtett mássalhangzó. 73. LG. 74. Az asztácium vegyjele. 75. Latin kettős magánhangzó.

Beküldendő: a vízszintes 1., a függőleges 1. és 61. sor, valamint a vízszintes 7. és 11. sor megfejtése, április 20-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Albafal". A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

KINEK ÉRDEKE A HÁLAPÉNZ?

Hajnal Csaba a borravalóról írott művében semmi újat nem mondott, burjánzik az nélküle is rendesen. Miért akarja Csaba, hogy mindez még jobban elszaporodjon? Ami pedig az íróasztalnál ülők mellékesét illeti, mit szól a szanálási botrányhoz, amit az újságok is megírtak? Két millió forint hálapénz szép kis summa. Ajánlom, hogy néha olvassa a bűnügyi rovatokat is és akkor nem ad majd ilyen agyalágyult ötleteket az íróasztalnál ülők „érdekében”.

Kovács Bálint
Gyál, Ady E. u. 97. 2360

Igazat adok a sárszentágotai házaspárnak, valóban semmi keresnivalója nincs — még ha ötperces is — a versnek a szombati főműsor kezdetén. Amennyiben Móricz Tibor ezen keresztül méri a műveltséget, valami hiba lehet, ha ilyen útszéli megjegyzéseket enged meg magának teljesen ismeretlen emberekkel szemben. Budapesti illetősége pedig nem jogosítja fel arra, hogy vidéki és főleg paraszt emberekkel szemben ilyen lenéző megjegyzést tegyen.

Kecskeméti Sándor
Debrecen, Fillér u. 20/b. 4030

HÁLAPÉNZ?

Markát tartja sok-sok magyar,
A fejekben nagy a zavar:
Kinek, mennyit, mikor és hol?
Okos ember nem tékozol,
De tudja jól, mind aki bölcs,
Más a pénz és más az erkölcs.

Dr. Varga Péter
Budapest, Enikő u. 3. 1163

BUDAI APRÓSÁGOK

1

Nem irigylem az Érdi úti iskola tanulóit. A Németvölgyi úton autóbuszok, személy- és teherautók közt bukdácsolnak, s a további útvonaluk sem éppen felhőtlen.

Reggel az iskolakezdés előtt úttörő irányítja a forgalmat, mint közlekedési megbízott. A karját széttárja, a járművezetők engedelmeskednek, és a gyerekek biztonságosan közlekednek. Délután a közúti forgalom nem csökken, de az úttörő-rendőrt hiába keressük.

A tanulók az iskolát a Tömös utcai bejáraton át közelítik meg. A Brassó utcánál teherautók, munkagépek száguldanak dübörögve, s olyan hepehupás az úttest, mintha harckocsik gyakorolnának. A helyzetet csak rontja, hogy az 53-as autóbuszt is erre terelték. A járda tele gödrökkel, bazaltkövek hevernek szanaszét az utcán. Sitt és szemét csúfítja a környéket.

Történik mindez a XI. és XII. kerület határán. A régóta sürgős területrendezés évek óta késik. Lehetséges, hogy a két tanács egymásra vár?

2

A János kórház rendelőintézetét a Pethényi közben találjuk. A betegek hosszú lépcsőkön gyalogolhatnak a reuma szakrendelésre. Ráadásul vaskorlátot csak mutatóban, imitt-amott láthatunk. A nehezen közlekedő, fájós lábú, idős emberek értékelnék igazán, ha a lépcsőn, teljes hosszában, korlátba kapaszkodhatnának.

3

Mikor dől a fa? — találgatják a járókelők. A Városmajor utcai, 71. számú ház közelében korhadt fa száraz ágaival lassan a földig hajol. Csak valakit főbe ne kólintson.

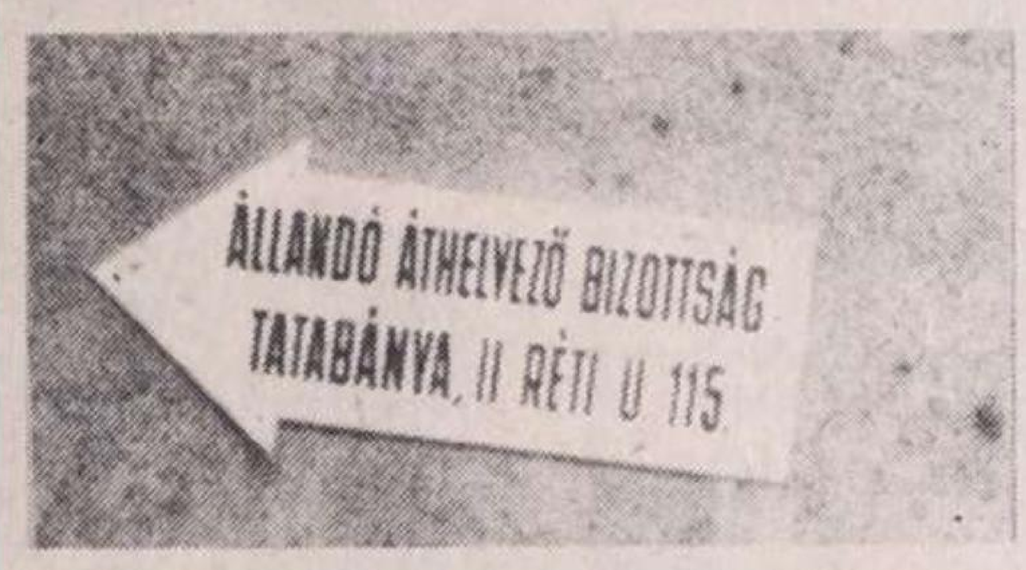
(f. i.)

ELLOPJÁK A TERÜNKET

Kispesten lakom, a metró végállomásánál, és aggodalommal tölt el, hogy azt a szép és nagy teret teljesen beépítik. A múlt hónapban kezdték az építkezést, maszek boltokat építettek az egyik virágágyás közé. Ezek még nem nagyon zavarták a forgalmat, de azóta újabbakat építenek, ezúttal a lépcsők elé. Itt minden reggel és délután hatalmas a forgalom. Előfordult már, hogy percekig kellett várni, míg a lépcsőkhöz értünk. Ezután még szűkebb helyre szorulunk össze. Az egyik átjárót teljesen elfoglalták, a másikat egyharmadával csökkentették. A tervező hiába tervezte meg a várható forgalomhoz megfelelő széles utat. Nem hiszem, hogy az engedély kiadásánál ezt végig gondolták volna. A lakótelepen nagyon sokan bosszankodnak emiatt. Félünk, ha valaki még többet tud fizetni az árusítóhelyért, akkor az majd a lépcső pihenőjén is építkezhet és árulhat. A szép virágágyások és pihenőpadok kellemesebbé tették a várakozást. Most a pihenőpadról a házak hátát, a mögöttük összegyűjtött göngyöleget lehet majd csodálni. Fentről, az üvegcsarnokból pedig a horgonytetőkre lehet letekinteni. A környék ellátottsága jó, van közértünk, üzletközpontunk, egy utcányira ott a piac. A téren van egy lángosos és egy butik, most ehhez építettek egy másik butikot, és lehet kapni pattogatott kukoricát is. Nem tudom, most mit fognak építeni, de a forgalom még nehezebb lesz. És eltűnt a szép nagy tér a metró végállomáson. Sajnos.

Hámori László
Budapest XIX.,
Vak Bottyán u. 62. f. 2.

TÜCSÖK és BOGÁR

Hiába, szakadatlan mozgás az élet!

(Tatabányán fotózta Bíró József)

„Keresem a választ”: Az, hogy a férje fáradtságra hivatkozva kerüli a szexuális életet, csak kifogás lehet az Önök életkorában és két évi házasság után. Nemi életük gyakorisága (5—6 naponta) és időtartama (10 perc) sem teszi lehetővé az Önt is kielégítő szexuális kapcsolatot. Az helyes, ha időnként Ön kezde-

Volna egy szerény kérdésünk. Mondja asszonyom, ön ugyebár házinyúl?

(A Családi lapban fedezte fel Dvorák Ferenc)

rabolta”. — „Szentgyörgy előtt talált döglött száraz bikának a föld felőli részeivel kell megdörzsölni a fájó tyúkszemet, majd ugyanazon helyre, ugyanazon állásban visszatenni” — „Viszketegség, -rühesség gyógyítása: a

Ne hagyjanak kétségek között elpusztulni, most mit kell ugyanazon helyre, ugyanazon állásban visszatenni? A száraz bikát, vagy a fájó tyúkszemet?

(A Délmagyarország című lapból nyírta Lázár Éva, szegedi olvasónk)

Hatalmas vihar tombolt kedden, a Kamcsatka-félsziget térségében. A percenként 35—50 méteres sebességű szélvihar jelentős károkat okozott, házetőket

A Rekordok könyvében a helye. Ez volt minden idők leglassúbb szélvihara.

(Az Észak-Magyarország című lapból ollózta Hulicskó Károly, miskolci olvasónk)

(ism.)
11.35 Offenbach bolond
Francia filmsorozat
VI/1.

Tessék mondani, ez nem becsületsértés?

(A Magyar Nemzetben fedezte fel Horváth Györgyné)

MEDDIG BOR A TOKAJI?

Alkalmanként szívesen megiszom egy-egy deci tokajit, s főként, amióta az a hír járja, hogy bort nemcsak szőlőből lehet csinálni, ragaszkodom a borok királyához. A meglepetés néhány héttel ezelőtt ért, amikor egy üveg Tokaji Ó-furmintot vásároltam, s otthon vettem csak észre, hogy a minőségét 12 hónapig szavatolják. Egy kis idő után ugyanezt tapasztaltam a Tokaji Muskotályos címkéjén is, azzal a különbséggel, hogy itt még a Kiváló Árukat jelző kis háromszögeket is feltüntették.

Tehát a tokaji kiváló — egy évig. És utána? Ezek szerint a régi angol és francia uralkodók már romlottan itták kedvenc nedűjüket, a tokajit? Akkoriban ugyanis a szállítás nem egyszer egy évig, vagy még tovább is eltartott.

Portik László
Budapest, Esze Tamás u. 16. 1192

(Megkérdeztük az illetékest, aki elmondta, hogy a borok szavatosságát jelző címkék néhány évvel ezelőtt, nagyrészt félreértésből kerültek forgalomba. A tudomány jelenlegi állása szerint a tokaji hosszú évekig eltartható és fogyasztható.)

Új rejtvény a láthatáron

NEM KERÜLGETJÜK A KÁSÁT — HANEM MEGESSZÜK!

Kedves Olvasó!

Kérjük, büntetőjogi felelőssége tudatában feleljen az alábbi kérdéseinkre:

1. Szereti ön a ludaskását?
2. Kedveli a rejtvényeket?
3. Ráér május 21-én?

Aki mindhárom kérdésünkre határozott és egyértelmű igennel válaszolt, útitársunk lehet egy autóbusz-kiránduláson, ha ...

Ha olyan ügyes, hogy három héten át megfejti a feladott rejtvényünket ...

Ha olyan szerencsés, hogy a sorsoláson a nyertesek közé kerül.

A kirándulás célja: egy jóízű ludaskása elfogyasztása az ország egyik híres libatenyésztő szövetkezetében. És mivel – köztudottan! – nem eszik a kását olyan forrón, amig kihűl, részt vehetnek egy libaterelő versenyen, megtekinthetik a gazdaságot, kóstolgathatják a táj jellegzetes borait. Ki-ki a párját is magával hozhatja, mindkettőjük költségeit fedezzük. Mivel a buszra 30 utas fér fel, könnyű kiszámítani, hogy 15 rejtvényfejtőt érhet szerencse.

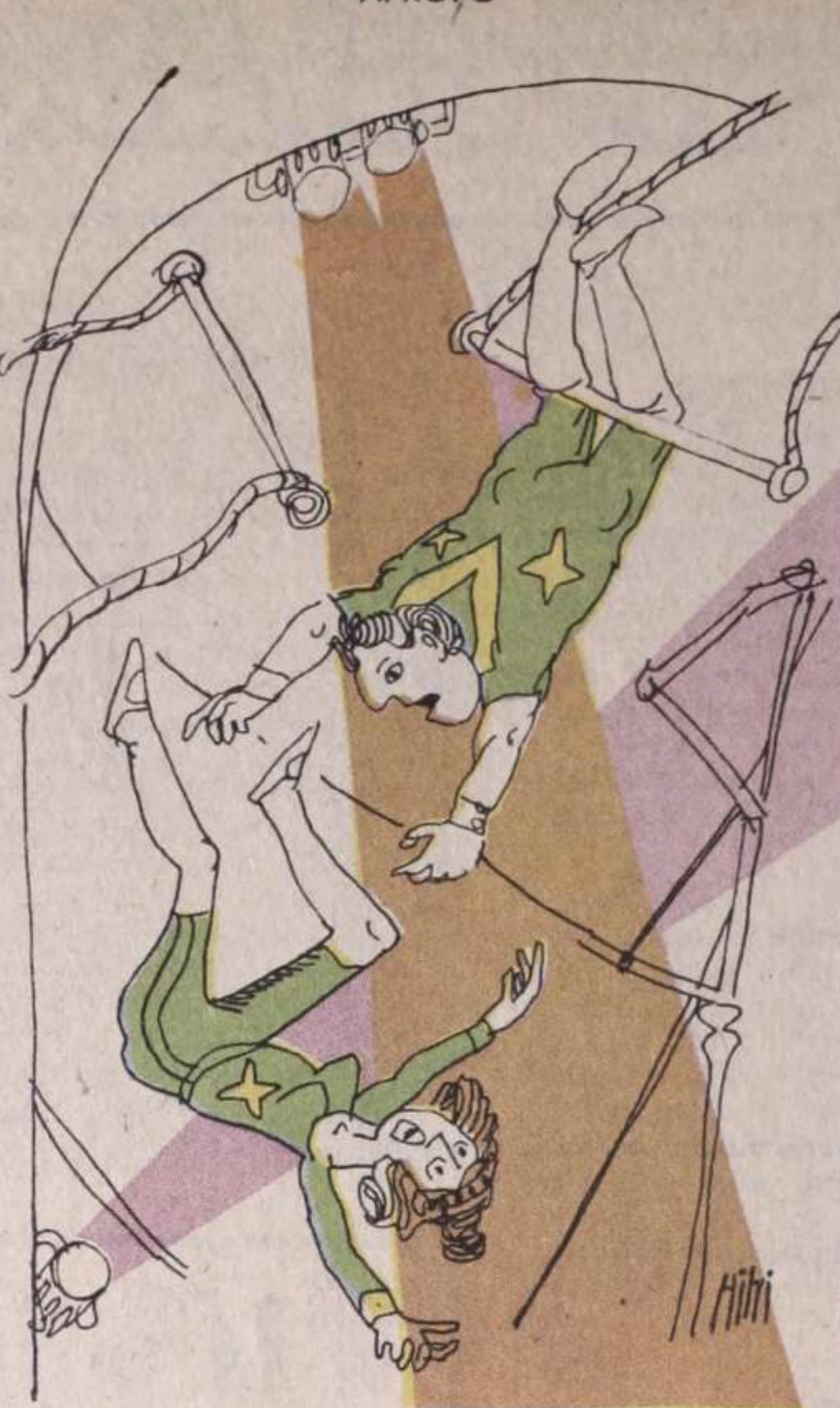
Mindent megbeszéltünk?

Akkor már csak annyit: az autóbusz május 21-én, szombaton fél 9-kor indul a Blaha Lujza térről.

Hogy hová?

Az majd a rejtvényből derül ki, amelynek első fordulójával a jövő héten jelentkezünk, ugyanitt.

APROPÓ

– Majd hozzál egy kis házi kenyeret!

MÉGIS, KINEK A KÖZÉRZETE?

Egy hirdetés a kerületi Művelődési Központba invitál, közérzetjavító tanfolyamra, hetenként kétszer, a tandíj személyenként 600 forint.

Nincs is nekem ezzel semmi bajom, akinek akad a zsebében fölös hat kilója, jobban teszi, ha nem kocsmákban javítgatja közérzetét. És az is érdekes, hogy a közérzet javítgatása többe kerül, mint a nyelvtanulás. Amiből következik, hogy azért, mert valaki jól beszél nálunk mondjuk franciául, attól éppen lehet nyomott közérzete.

Inkább az a baj, hogy ilyen későn döbbentek rá e tanfolyam szükségességére. Történelmünk során számos olyan korszak adódott, ahol bizony jól jött volna egy kis közérzetjavító tanfolyam, de se a tatárjárás, se a törökdúlás idején nem rendeztek ilyesmit.

Én nem állítom, hogy ma éppenséggel rózsás lenne a helyzet, de a múlthoz képest egészen elviselhető. Ezzel együtt, aki tervezte ezt a tanfolyamot, nem volt buta ember. Ha csak tizen jelentkeznek rá, már megérte. Neki. Heti hatezerért nekem is rohamosan javulna a közérzetem ...

Tardos Péter

– De hiszen csak annyit kérdeztem tőle, hogy hogy van?!

TRIBÜN

A Canadian Sunday Sun című lap izgalmas sportbemutatóra hívja fel olvasói figyelmét:

„... ez után következik a disznók csoportos ejtőernyőugrása. Az állatokat semmiféle veszély nem fenyegeti, mert mindegyiküket egy gyakorlott ejtőernyőshöz szíjazzuk. Ha a disznó elpusztul, az ejtőernyős is elpusztul. Nálunk ugyanis első a biztonság."

*

A Scotsman című lap még mindig a labdarúgó-világbajnokság adatait ismerteti:

— Joao Havelange, a FIFA elnöke bejelentette, hogy a világbajnokság döntőjét tízmilliárd néző látta televízión. Vagyis a föld lakosságának több mint kétszerese.

*

Nem kimondottan világverő csapat az FF Trelleborg együttese. Ez a társaság a svéd bajnokság hatodik osztályában játszik — hetedik már nincsen —, és örökké az utolsó helyen végez. A tavalyi szezonban is mind a tizenhat mérkőzését elvesztette és 11 kapott gólra csak 12-vel tudott válaszolni.

— Viszont remekül szórakozunk — mondta Risto Hell, a csapat menedzsere.

Van egy érzésünk: a közönség is.

*

Egy angol krikettcsapat a világ másik végén portyázott. A kapitány megígérte, hogy rendszeresen informálja a helyi lapot a portya eseményeiről. Az első távirat rövid volt, de nagyon érdekes.

— Vasárnap érkeztünk Uj-Zélandba. Zárva találtuk.

*

Muhammad Jusef Sokartara, szumátrai kerékpáros Londonba érkezett. Kereken három esztendeje indult el hazulról, hogy körülkerekezi a világot. Már 16 853 kilométer van a lábában, kétszer tartóztatták le, egyszer pedig kémnek nézték és félig agyonverték.

— Nemsokára folytatom utamat — mondta. — Átmegyek az Egyesült Államokba.

Kerékpáron?

*

A középcsatár a harmadik ordító gólhelyzetet is kihagyja. Az edző vésztjósló nyugalommal ül a kispadon.

— Filozofikusan kell nézni a dolgokat — mondja. — Ezek szerint a sansz csupán lehetőség arra, hogy ugyanazt a hibát az ember többször is elkövesse.

*

Mike Schmidt, a Philadelphia sztárja az amerikai bajnokság legjobban fizetett játékosa. Egy riporter megkérdezte Mike édesapját, mi a véleménye hírneves fiáról. A válasz:

— Hát kérem ... Mike jó gyerek, jó férj, jó apa és jó játékos. Ebben a sorrendben.

(p. p.)

FORMATERVEZÉS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A mama kérdőre vonja a lányát:

— Miért állítod, hogy boldog házasságban éltek, amikor már minden szomszédotok tudja, hogy naponta civakodtok?

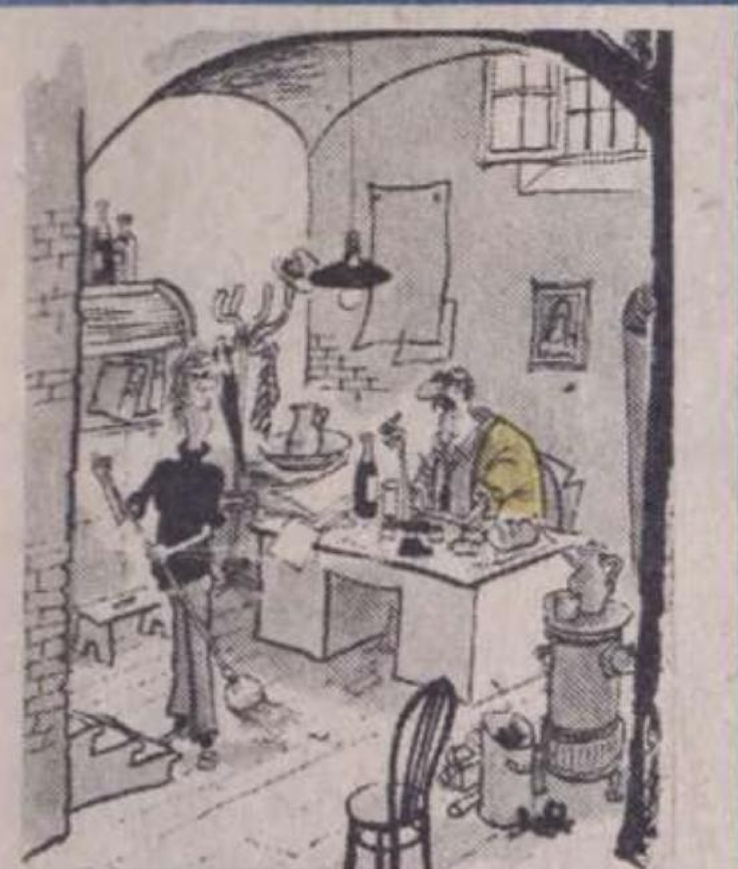
— Szó se róla, eleget civakodunk. De csak azon, hogy kettőnk közül ki a boldogabb.

IMPORT HUMOR

OTO REISINGER RAJZAI A QUICKBŐL

– Nos, hercegem, ha meg tud fejteni három rejtvényt, nem kell feleségül vennie a lányomat!

– Csak így tovább, Fritz, s akkor karriert csinálsz a cégemnél!

– Ahogy a prospektusban is áll: a drótkötélpálya csak néhány méternyire van a szállodámtól!

– Egyet mondhatok, szívem: félpanziós ellátásról hallani sem akarok többé!

Biztos tünet

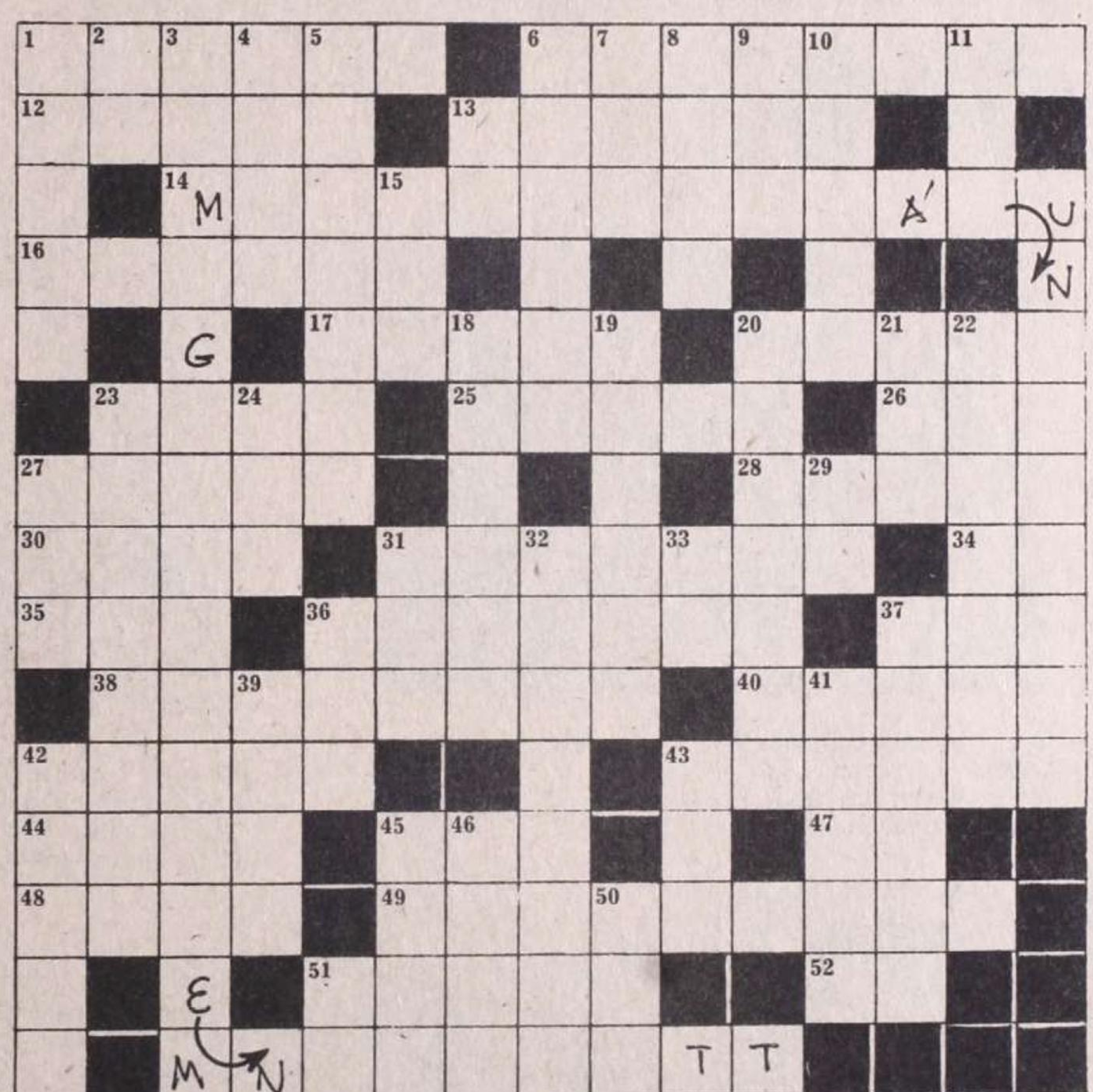
— Komolyan udvarol neked a Pista? — kérdi Mancikától Pirike. — Igen — hangzik s meggyőző válasz és így folytatódik: — Vízszintes 14 — függőleges 3. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 11-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők jutalma háromszor 200 forint.

VÍZSZINTES

1. Zeusz legrégebbi jóshelye
6. A nagy francia forradalom egyik legjelentősebb alakja
12. Karinthy Ferenc egyik regényének furcsa címe
13. Virág
16. Mondható a folyóra is, mondható a mosolyra is
17. A Dunába ömlik
20. Egyiptom utolsó királya volt
23. Meg kell valósítani
25. Beszédhangok eleme
26. Késnek van
27. Babonás művelet
28. A szigorú kritikus
30. Idős, egyszerű nénike
31. Gyönyörűség
34. S. Y.
35. Szláv nevek gyakori végződése
36. Káros hatás
37. A függőleges 45 a múlt század költői nyelvén
38. Semmirekellő alak
40. Gyógyintézet lakója
42. Nagy irodalomtörténész, Gyulai Pál utódja volt az egyetemen (Frigyes)
43. .... köt a zsebkendőjére
44. Földmérték Angliában
45. S. Ü. M.
47. Római ötven, de kétszer
48. Azonos betűk
49. Ilyen a fogyókurás koszt
51. Hindu istenség
52. Azonos betűk

FÜGGŐLEGES

1. Férfinév
2. Rövidítés kottákon
4. Áttetsző, kovaféle ásvány
5. Jugoszláviai folyó
6. A hideg szélre mondják
7. Szópótló szó
8. Könnyű műfaj a színpadon
9. Vajon ad?
10. A Nemzeti Színház első igazgatója volt (József)
11. SWISS- ...
13. R. É.
15. A központi sportiskola betűjele
18. Légtornász mutatványa
19. Olasz férfinév
20. Aminek hozzá nem illő párja van
21. Vízi átkelőhely
22. Magyar király (1440—1444)
23. Az 1848-as forradalom szabadította ki a börtönből
24. ... de Janeiro
27. Egészen friss
29. És — latinul
31. Felfog az eszével
32. Továbbá — más szóval
33. Z. O.
36. Él magyar, ... Buda még
37. Nagy színművészünk volt (Artur)
39. Az érett gyümölcs
41. A Koldusopera egyik szereplője
42. Harun Al ..... (mesebeli kalifa)
43. Vízi emlős
45. Fontos szerv
46. .... kő!
50. Francia út
51. V. E.

Főszerkesztő: ARKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
83.2308/2-14
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

NYŰGÖS VENDÉG

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Ne legyen ennyire kicsinyes. Mennyit tud meginni egy légy?

200—200 forintot nyert:

Hodosi Mihály, Szolnok, Tábor út 7. 5000
Szabó Miklósné, Bp. VI., Népköztársaság u. 4. 1061
Radó Sándor, Bp., Csontvári u. 9. 1181

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN

A Ludas Matyi közönségszolgálata: *Hogyan védjük meg a telefonfülkéket a rongálóktól?*

1983: Diákév (revünk a hátsó oldalon)

Timár György: Baki baki hátán

Krenner István: Autópiac

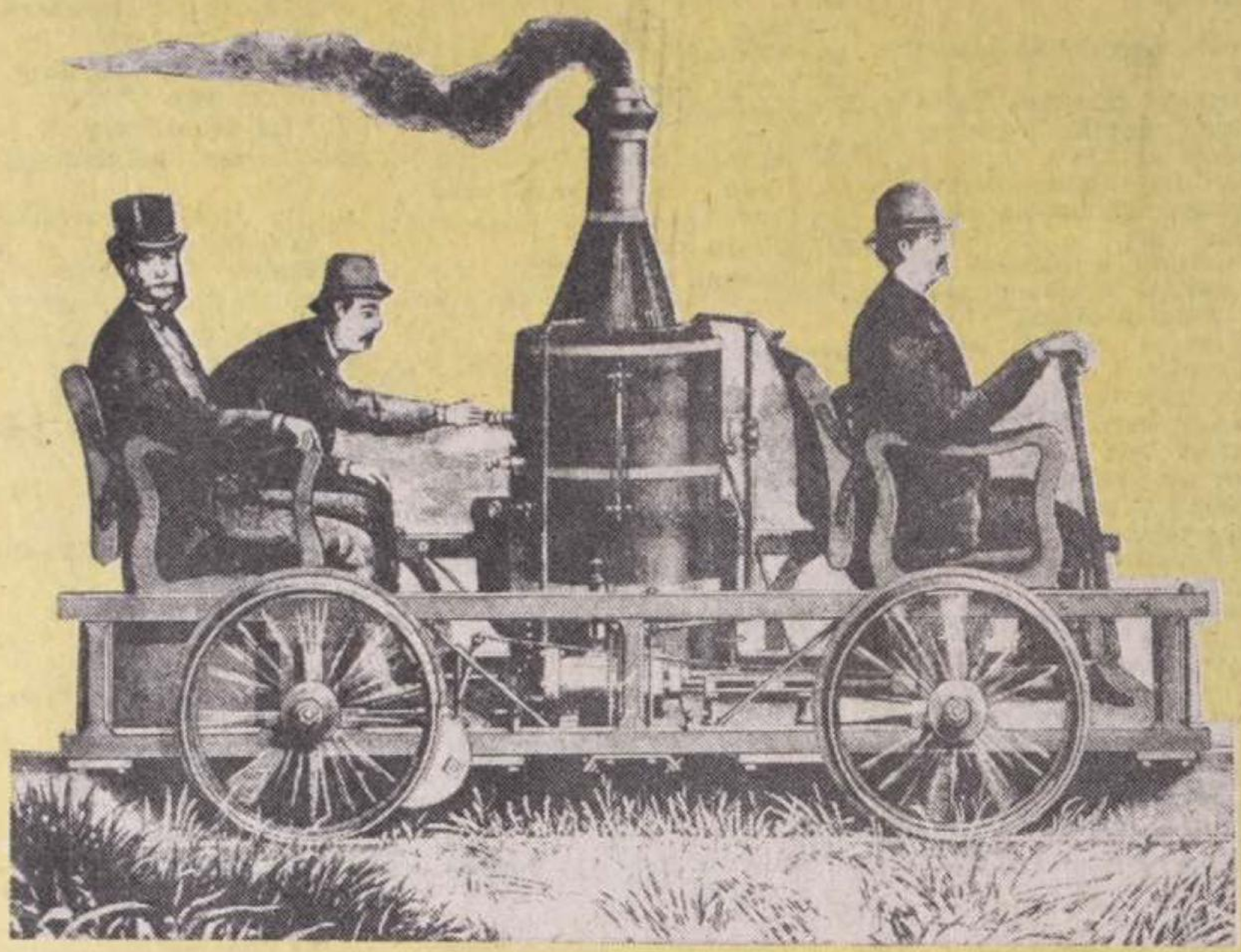
FÜLÖP GYÖRGY:

NE SIRASD A MÚLTAT!

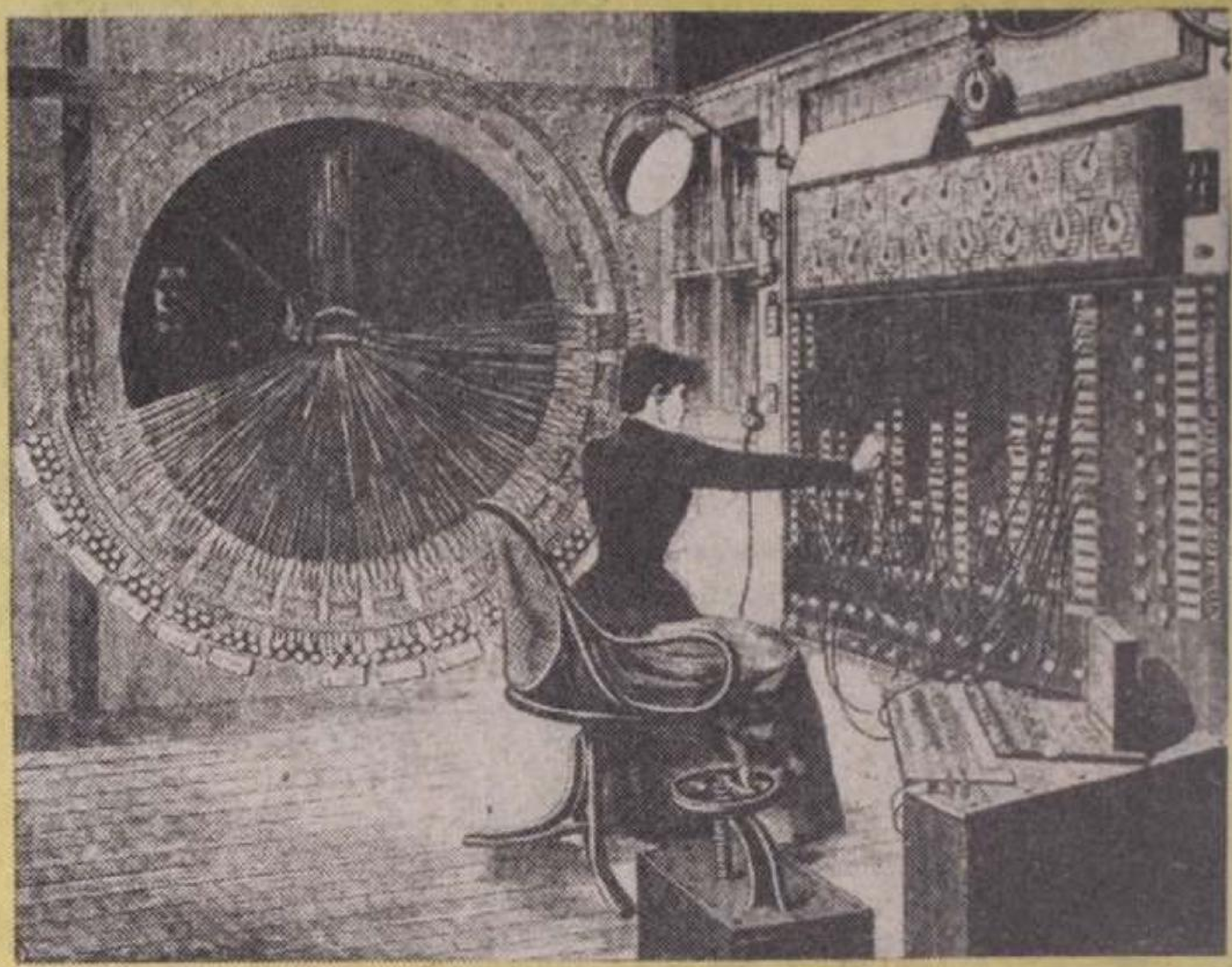
Sikk a múltat visszasírni:
milyen jó volt, milyen szép!
Hadd támasszon némi kételyt
e pár korabeli kép.

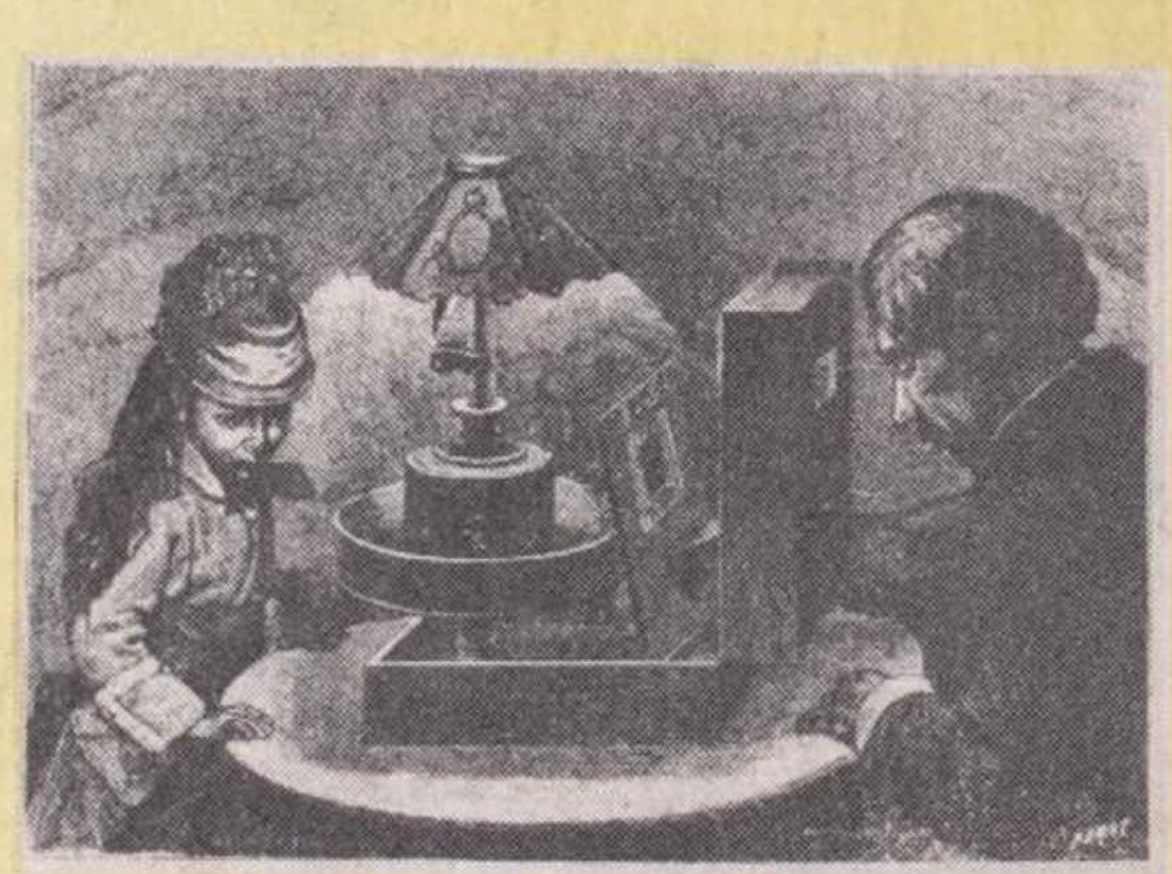
Lelsz ma bőven szennyeződést
folyóban és dumában . . .
de gatyástól se volt öröm
úszkálni a Dunában!

Meglehet bár, hogy e vonat
pont időre érkezett,
de utazni párnáson sem
volt kimondott élvezet.

Ha pár percig nincsen vonal,
vívódsz ma már migrénnel.
Képzeld el az őstelefont
e gubancos agyrémmel!

Panaszkodsz, hogy rádásít az
unalom a tévében.
Ám ez se volt passzió a
Millennium évében!

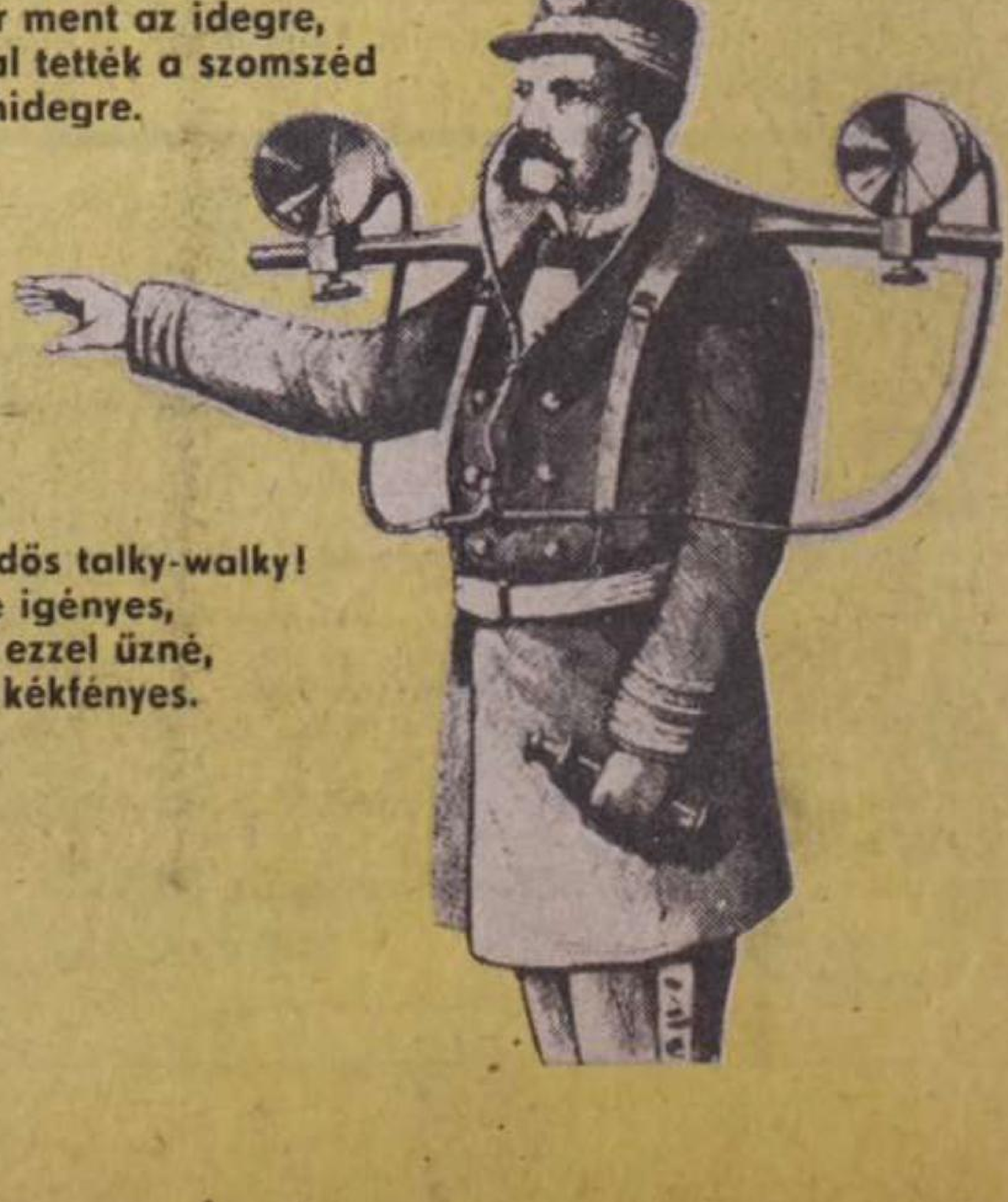
Bár a víz a nyolcadikra
nyomást néha nem vállal,
még se kell tán nyáron a tust
így gürizni, pedállal.

Rádiózás híján számos
hangszer ment az idegre,
brácsával tették a szomszéd
idegeit hidegre.

Zsúfoltságra kényes orrunk
jó hosszúra nyúlna most,
ha így kéne teletömni
a hőn szidott villamost.

Százesztendős talky-walky!
Bár külsőre igényes,
ha a zsaru ezzel űzné,
röhögne a kékfényes.